2026/715

30.3.2026

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2026/715

af 11. marts 2026

om EU-design

(kodifikation)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 118, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([1]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 ([2]) er blevet ændret væsentligt flere gange ([3]). Nævnte forordning bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.

(2) Ved forordning (EF) nr. 6/2002 blev der indført et designbeskyttelsessystem, der var specifikt for Det Europæiske Fællesskab, nu Den Europæiske Union, og som siden da har sikret beskyttelse af design på EU-plan parallelt med den designbeskyttelse, der er tilgængelig på nationalt plan i medlemsstaterne i overensstemmelse med deres respektive nationale ret om designbeskyttelse, der er harmoniseret i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/71/EF ([4]).

(3) Beskyttelse af industriel design fremmer ikke alene de enkelte designeres bidrag til Unionens formåen på dette område, men fremmer også innovation og udvikling af nye produkter samt investering i produktion heraf.

(4) En lettilgængelig designbeskyttelsesordning, der er tilpasset det indre markeds behov, er som følge heraf af vital betydning for Unionens industrier.

(5) Siden indførelsen af EF-designsystemet, nu den Europæiske Unions designsystem (»EU-designsystemet«), har erfaringen vist, at individuelle designere og virksomheder fra Unionen og tredjelande har accepteret systemet, og det er blevet et vellykket og levedygtigt supplement eller alternativ til beskyttelse af design på nationalt plan i medlemsstaterne.

(6) Nationale designbeskyttelsessystemer er ikke desto mindre stadig nødvendige for de individuelle designere og virksomheder, som ikke ønsker at beskytte deres design på EU-plan eller ikke er i stand til at opnå EU-dækkende beskyttelse, selv om de ikke står over for hindringer med hensyn til at opnå national beskyttelse. Det bør overlades til den enkelte, der søger om designbeskyttelse, at beslutte, hvilken slags beskyttelse de ønsker, hvad enten det er en national designrettighed i en eller flere medlemsstater, udelukkende et EU-design eller begge dele.

([1]) Europa-Parlamentets holdning af 10.2.2026 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 26.2.2026.
([2]) Rådets forordning (EF) Nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EU-design (EFT L 3 af 5.1.2002, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2002/6/oj). Den oprindelige titel var Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design. Den blev ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2822 af 23. oktober 2024 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 om EF-design og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 2246/2002 (EUT L, 2024/2822, 18.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2822/oj).
([3]) Jf. bilag II.
([4]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/71/EF af 13. oktober 1998 om retlig beskyttelse af mønstre (EFT L 289 af 28.10.1998, s. 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1998/71/oj).

(7) National designret og -praksis bør være i overensstemmelse med EU-designsystemet i det omfang, det er nødvendigt for så vidt muligt at fastsætte lige vilkår for registrering og beskyttelse af design i hele Unionen. Dette bør suppleres med bestræbelser fra Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (»Kontoret«), medlemsstaternes centrale kontorer for industriel ejendomsret og Beneluxkontoret for intellektuel ejendomsret for at fremme konvergensen af praksis og værktøjer på designområdet inden for den samarbejdsramme, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 ([5]).

(8) Som et supplement til administrationen af EU-designsystemet er det vigtigt, at Kontoret i tilstrækkelig grad fremmer dette system med henblik på at øge kendskabet til og forbedre forståelsen af muligheden for, værdien af og fordelene ved at opnå og anvende designbeskyttelse på EU-plan.

(9) Siden indførelsen af EF-designsystemet har udviklingen inden for informationsteknologi medført, at der er opstået nye design, som ikke er inkorporeret i fysiske produkter. Definitionen af produkter, der kan være omfattet af designbeskyttelse, bør udvides til udtrykkeligt at omfatte produkter, der er inkorporeret i en fysisk genstand eller visualiseret i grafisk form, eller som fremgår af den rumlige indretning af elementer, der er beregnet til at danne et indre eller ydre miljø. I denne forbindelse bør det anerkendes, at animation såsom bevægelse eller overgang af elementerne i et produkt kan bidrage til udseendet af design, navnlig design, der ikke er inkorporeret i en fysisk genstand.

(10) Af hensyn til retssikkerheden er det hensigtsmæssigt at fastslå, at rettighedshaveren ved registrering af et EU-design opnår beskyttelse for de designelementer i et produkt, helt eller delvist, som synligt fremgår af ansøgningen om registrering af et sådant design og gøres offentligt tilgængelige ved bekendtgørelse.

(11) Ud over at fremgå synligt af en ansøgning om registrering af et EU-design behøver designelementer i et produkt ikke at være synlige på noget bestemt tidspunkt eller i nogen bestemt brugssituation for at nyde godt af designbeskyttelse. Der bør dog gælde en undtagelse fra dette princip for designbeskyttelse af komponenter i et sammensat produkt, der skal forblive synlige under normal brug af det pågældende produkt.

(12) Et designs individuelle karakter bør vurderes ud fra, om det helhedsindtryk, den informerede bruger får ved betragtning af designet, klart adskiller sig fra vedkommendes helhedsindtryk af den allerede eksisterende formgivning, idet der tages hensyn til arten af det produkt, som designet finder anvendelse på eller indgår i, og navnlig hvilken industrigren produktet tilhører, samt den grad af frihed, designeren har haft ved udviklingen af designet.

(13) Teknologisk innovation bør ikke hæmmes ved, at der gives designbeskyttelse for karakteristika, der udelukkende har en teknisk funktion. Dette indebærer ikke, at et design skal have æstetiske kvaliteter. På samme måde bør kompatibiliteten mellem produkter af forskellig udformning ikke hindres ved at udvide beskyttelsen til at omfatte design af mekaniske sammenkoblinger. Designkarakteristika, som ikke kan beskyttes af disse grunde, bør derfor ikke tages i betragtning ved vurderingen af, om andre af designets karakteristika opfylder kravene for beskyttelse.

(14) Som undtagelse herfra vil mekaniske sammenkoblinger kunne udgøre et vigtigt element i de innovative karakteristika i modulprodukter og være et vigtigt afsætningsaktiv, hvorfor de bør kunne designbeskyttes.

(15) Et EU-design bør så vidt muligt være afpasset efter de behov, der gør sig gældende inden for alle Unionens industrisektorer.

(16) Nogle af disse sektorer fremstiller en lang række design til produkter, der ofte har kort levetid, hvor beskyttelse uden omstændelige registreringsformaliteter er en fordel, og hvor beskyttelsens varighed er af mindre betydning. På den anden side er der industrisektorer, som ønsker fordelene ved registrering på grund af den hermed forbundne større retssikkerhed, og som kræver mulighed for en længere beskyttelsestid svarende til deres produkters forventede levetid.

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14. juni 2017 om EU-varemærker (EUT L 154 af 16.6.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1001/oj).

(17) Dette nødvendiggør to former for beskyttelse, et ikke-registreret design af kort varighed og et andet registreret design af længere varighed.

(18) Et registreret EU-design forudsætter, at der føres et register, hvori alle de ansøgninger, der opfylder de formelle betingelser, og som har fået tildelt en ansøgningsdato, registreres (»registret over EU-design«). For at holde ansøgeres besvær i forbindelse med registrering og andre procedurer på et minimum bør en sådan registreringsordning i princippet ikke være baseret på en materiel undersøgelse forud for registreringen af, om beskyttelsesbetingelserne er opfyldt.

(19) EU-designbeskyttelse bør ikke gives, medmindre designet er nyt og har individuel karakter i forhold til andre design.

(20) Det er også nødvendigt at give designeren eller den, til hvem dennes ret er overgået, mulighed for at afprøve de produkter, hvori designet inkorporeres, på markedet, før vedkommende tager stilling til, hvorvidt beskyttelse via et registreret EU-design er ønskelig. Der er derfor behov for en bestemmelse om, at offentliggørelse af designet foretaget af designeren selv eller af den, til hvem dennes ret er overgået, eller uretmæssig offentliggørelse inden for en periode på tolv måneder forud for indgivelse af ansøgning om registrering af et EU-design ikke bør skade det pågældende designs nyhed eller individuelle karakter.

(21) I betragtning af den stigende udbredelse af 3D-printteknologier på forskellige områder i industrien, herunder ved hjælp af kunstig intelligens, samt de heraf følgende udfordringer for designrettighedshavere med hensyn til effektivt at forhindre ulovlig kopiering af deres beskyttede design, er det hensigtsmæssigt at fastsætte, at skabelse, downloading, kopiering og tilrådighedsstillelse af ethvert medium eller software, der optager designet med henblik på reproduktion af et produkt, der krænker det beskyttede design, udgør anvendelse af designet, hvilket bør kræve rettighedshaverens tilladelse.

(22) Med henblik på at sikre designbeskyttelse og bekæmpe forfalskning effektivt og i overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser inden for rammerne af Verdenshandelsorganisationen (WTO), navnlig artikel V i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) om transitfrihed og, for så vidt angår generiske lægemidler, Dohaerklæringen om TRIPS-aftalen og folkesundhed, der blev vedtaget af WTO-Ministerkonferencen den 14. november 2001, bør indehaveren af et registreret EU-design have ret til at forhindre tredjemænd i erhvervsmæssigt at indføre produkter fra tredjelande til Unionen uden at være overgået til fri omsætning dér, når sådanne produkter uden rettighedshaverens tilladelse inkorporerer et design, der er identisk eller i det væsentlige identisk med det registrerede EU-design, eller når et design anvendes på produkter, der er identiske eller i det væsentlige identiske med det registrerede EU-design.

(23) Med henblik herpå bør det være tilladt for indehavere af registrerede EU-design at forhindre indførsel af krænkende produkter og placering af sådanne produkter i alle toldsituationer, også når sådanne produkter ikke er beregnet til at blive bragt i omsætning i Unionen. Ved udførelse af toldkontroller bør toldmyndighederne anvende de beføjelser og procedurer, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 ([6]), herunder på anmodning af rettighedshaverne. Toldmyndighederne bør navnlig udføre de relevante kontroller på grundlag af risikoanalysekriterier.

(24) For at forene behovet for at sikre en effektiv håndhævelse af designrettigheder med behovet for at undgå at hæmme den frie handel med lovlige produkter bør retten for indehaveren af det registrerede EU-design bortfalde, hvis klarereren eller indehaveren af produkterne under en sag anlagt ved Den Europæiske Unions designdomstol (»EU-designdomstolen«), der har kompetence til at træffe en materiel afgørelse om, hvorvidt EU-designet er blevet krænket, er i stand til at bevise, at indehaveren af det registrerede EU-design ikke har ret til at forbyde, at produkterne bringes i omsætning i det endelige bestemmelsesland.

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 af 12. juni 2013 om toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 (EUT L 181 af 29.6.2013, s. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/608/oj).

(25) Den eneret, der gives med et registreret EU-design, modsvares af den større retssikkerhed der er forbundet med registrering. Det er imidlertid hensigtsmæssigt, at det ikke-registrerede EU-design kun bør give ret til at forhindre kopiering. Beskyttelsen kan derfor ikke udvides til at omfatte designprodukter, der er resultatet af en anden designers uafhængige frembringelse. Denne ret bør også omfatte handel med produkter, hvori ulovlige design er inkorporeret.

(26) Håndhævelsen af disse rettigheder bør reguleres af nationale retsregler. Det er derfor nødvendigt at indføre visse elementære, ensartede sanktioner i samtlige medlemsstater. Disse sanktioner bør gøre det muligt at standse de designkrænkende handlinger, uanset i hvilket land håndhævelsen foretages.

(27) De enerettigheder, der er knyttet til et registreret EU-design, bør være underlagt et passende sæt begrænsninger. Bortset fra handlinger af privat art og uden kommercielt formål, og dem, der foretages i forsøgsøjemed, bør tilladt brug omfatte reproduktionshandlinger i citatøjemed eller til undervisningsbrug, referenceanvendelse i forbindelse med sammenlignende reklame og anvendelse med henblik på kommentarer, kritik eller parodi, forudsat at disse handlinger er forenelige med rimelig handelspraksis og ikke i urimelig grad skader den normale udnyttelse af designet. Tredjemands anvendelse af et registreret EU-design med henblik på kunstnerisk udtryk bør anses for loyale, så længe den er i overensstemmelse med god markedsføringsskik. Desuden bør reglerne om EU-design anvendes på en måde, som sikrer fuld respekt for de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, navnlig ytringsfriheden.

(28) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2823 ([7]) harmoniserede medlemsstaternes retsregler om anvendelse af beskyttede design med det formål at give mulighed for at reparere et sammensat produkt med henblik på at genskabe dets oprindelige udseende, såfremt det produkt, hvorpå designet anvendes eller hvori det indgår, udgør en komponent af et sammensat produkt, hvis udseende er afgørende for komponentens beskyttede design. Som følge heraf blev det vurderet, at overgangsbestemmelsen om en reparationsklausul, tidligere nedfældet i forordning (EU) nr. 6/2002, bør blive en permanent bestemmelse. Da den tilsigtede virkning af denne reparationsklausul er, at registrerede og ikkeregistrerede EU-designrettigheder ikke kan gøres gældende, når designet af komponenten af et sammensat produkt anvendes med henblik på at reparere et sammensat produkt, således at dets oprindelige udseende genskabes, bør reparationsklausulen være ét af forsvarene i forbindelse med krænkelse af EU-designrettigheder i henhold til nærværende forordning. Af hensyn til konsistensen med reparationsklausulen i direktiv (EU) 2024/2823, og for at sikre, at omfanget af designbeskyttelsen kun begrænses for at forhindre, at designrettighedshavere rent faktisk tildeles produktmonopoler, er det derudover nødvendigt udtrykkeligt at begrænse anvendelsen af reparationsklausulen nedfældet i nærværende forordning til komponenter af et sammensat produkt, hvis udseende det beskyttede design afhænger af. For at sikre, at forbrugerne ikke vildledes og er i stand til at træffe en informeret beslutning mellem konkurrerende produkter, der kan anvendes til reparation, bør det derudover udtrykkeligt fastsættes, at reparationsklausulen ikke kan påberåbes af en fabrikant eller sælger af en komponent, som ikke behørigt har informeret forbrugerne om den kommercielle oprindelse og identiteten af fabrikanten af det produkt, der skal anvendes til at reparere det sammensatte produkt. Disse detaljerede oplysninger bør gives ved en klar og synlig angivelse på produktet eller, hvis dette ikke er muligt, på emballagen eller i et dokument, der ledsager produktet, og bør mindst omfatte det varemærke, som produktet markedsføres under, og fabrikantens navn.

(29) Med henblik på at bevare effektiviteten af den liberalisering af eftermarkedet for reservedele, der tilstræbes med denne forordning, og i overensstemmelse med EU-Domstolens retspraksis ([8]) har fabrikanten eller sælgeren af en komponent af et sammensat produkt for at kunne drage fordel af reparationsklausulens fritagelse for designbeskyttelse pligt til at udvise omhu for ved hjælp af passende midler, navnlig kontraktmæssige midler, at sikre, at senere brugere ikke agter at bruge de pågældende komponenter til andre formål end reparation med henblik på at genskabe det sammensatte produkts oprindelige udseende. Dette bør dog ikke indebære, at fabrikanten eller sælgeren af en komponent af et sammensat produkt objektivt og under alle omstændigheder garanterer, at de dele, de fremstiller eller sælger, i sidste ende rent faktisk anvendes af slutbrugerne alene med det ene formål at reparere det sammensatte produkt, så dets oprindelige udseende genskabes.

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2823 af 23. oktober 2024 om retlig beskyttelse af mønstre (EUT L, 2024/2823, 18.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/2823/oj).

([8]) Domstolens dom af 20. december 2017, *Acacia Srl* mod *Pneusgarda Srl og Audi AG samt Acacia Srl og Rolando D'Amato* mod *Dr. Ing. h.c.F. Porsche AG*, forenede sager C-397/16 og C-435/16, ECLI:EU:C:2017:992.

(30) Tredjeparter, der kan godtgøre, at de i god tro har påbegyndt brug, herunder til kommercielle formål, i Unionen, eller har truffet væsentlige og effektive forberedelser med henblik herpå, af et design, der er omfattet af den beskyttelse, som et registreret EU-design nyder, og som ikke er en kopi af et sådant, kan være berettigede til en begrænset udnyttelse af dette design.

(31) For at lette markedsføringen af designbeskyttede produkter, navnlig for små og mellemstore virksomheder (»SMV'er«) og individuelle designere, og for at øge kendskabet til de eksisterende ordninger for designregistrering på både EU-plan og nationalt plan bør Ⓓ en almindeligt anerkendt meddelelse bestående af symbolet være tilgængelig for designrettighedshavere og andre med deres samtykke.

(32) Det er et grundlæggende mål for denne forordning, at proceduren med henblik på erhvervelse af et registreret EU-design skal medføre mindst mulige omkostninger og vanskeligheder for ansøgerne, således at proceduren gøres let tilgængelig for SMV'er samt for individuelle designere.

(33) Det bør kun være muligt at indgive en ansøgning om registrering af et EU-design til Kontoret. For at lette formidlingen af oplysninger og administrativ vejledning til ansøgere om proceduren for registrering af EU-design er det hensigtsmæssigt, at Kontoret og medlemsstaternes centrale myndigheder for industriel ejendomsret og Beneluxkontoret for intellektuel ejendomsret samarbejder med hinanden med henblik herpå inden for de samarbejdsrammer, der er fastlagt i forordning (EU) 2017/1001.

(34) Det er af afgørende betydning at tilvejebringe passende midler til at muliggøre en klar og præcis gengivelse af alle design, som kan tilpasses tekniske fremskridt med hensyn til visualisering af design og EU-industriens behov. For at sikre, at den samme grafiske gengivelse kan anvendes til designansøgninger i en eller flere medlemsstater og til ansøgninger om registrerede EU-design, bør Kontoret, medlemsstaternes centrale kontorer for industriel ejendomsret og Beneluxkontoret for intellektuel ejendomsret være forpligtet til at samarbejde om at fastlægge fælles standarder for de formelle krav, som gengivelsen skal opfylde.

(35) De industrisektorer, der inden for korte perioder frembringer en lang række design, der kan have kort levetid, og hvoraf måske kun nogle få bliver markedsført, vil ofte foretrække et ikke-registreret EU-design. Sådanne sektorer har ligeledes behov for lettere adgang til et registreret EU-design. Derfor vil muligheden for at kombinere flere design i én kollektiv ansøgning opfylde dette behov. De design, der er omfattet af en samlet ansøgning, kan imidlertid behandles uafhængigt af hinanden med hensyn til rettighedshåndhævelse, licens, tingslige rettigheder, tvangsfuldbyrdelse, konkursbehandling, afkald, fornyelse, overdragelse, udsættelse af offentliggørelse eller erklæring af ugyldighed.

(36) Det er af effektivitetshensyn også hensigtsmæssigt at gøre det lettere at indgive samlede ansøgninger om registrering af EU-design ved at give ansøgerne mulighed for at kombinere design i én ansøgning uden at blive underlagt den betingelse, at de produkter, som designet er beregnet til at blive inkorporeret i, eller som de er beregnet til at blive anvendt på, alle tilhører samme klasse i Locarno-klassifikationen oprettet ved Locarnoarrangementet vedrørende oprettelse af en international klassifikation af industrielle mønstre og modeller, som blev undertegnet i Locarno den 8. oktober 1968. Der bør dog fastsættes en maksimumsgrænse for at undgå potentielt misbrug af samlede ansøgninger.

(37) Den normale bekendtgørelse, der finder sted efter registrering af et EU-design, kan i visse tilfælde medføre, at muligheden for en kommerciel succes for produkter, hvori design er involveret, elimineres eller forringes. Muligheden for at opnå udsættelse af bekendtgørelsen i et rimeligt tidsrum er en løsning i sådanne tilfælde.

(38) En procedure for behandling af ansøgninger vedrørende et registreret EU-designs gyldighed ét sted vil spare tid og penge sammenlignet med procedurer, der involverer forskellige nationale domstole.

(39) Det er derfor nødvendigt at fastsætte garantier, herunder ret til at appellere til et appelkammer og i sidste instans til Domstolen. En sådan procedure vil bidrage til udvikling af en ensartet fortolkning af kravene til et EU-designs gyldighed.

(40) Af effektivitetshensyn og for at strømline sagsbehandlingen bør der udelukkende anvendes elektroniske anmeldelses- og kommunikationsmidler. Det er imidlertid vigtigt, at Kontoret yder passende teknisk vejledning og bistand, både online og offline, for at lette anvendelsen af elektroniske midler og forebygge den digitale kløft.

(41) Det er af afgørende betydning, at de rettigheder, der tillægges ved EU-design, kan håndhæves effektivt overalt inden for Unionen.

(42) Den ordning, der skal gælde for tvister, bør så vidt muligt undgå »forum shopping«. Det er derfor nødvendigt at fastlægge klare regler for den internationale kompetence.

(43) Denne forordning er ikke til hinder for, at der på design, der er beskyttede som EU-design, anvendes retsregler om industriel ejendomsret eller andre relevante retsregler i medlemsstaterne, såsom dem, der vedrører designbeskyttelse opnået ved registrering, eller dem, der vedrører ikke-registrerede design, varemærker, patenter og brugsmodeller, illoyal konkurrence eller civilretligt ansvar.

(44) I betragtning af den fremskredne harmonisering af ophavsretten i Unionen er det hensigtsmæssigt i denne forordning at fastsætte princippet om kumulation af beskyttelse i henhold til denne forordning og i henhold til ophavsretten ved at tillade, at design, der er beskyttet af EU-designrettigheder, beskyttes som ophavsretligt beskyttede værker, forudsat at kravene i ophavsretten er opfyldt.

(45) I betragtning af at størrelsen af de gebyrer, der skal betales til Kontoret, har afgørende betydning for, at EU-designbeskyttelsessystemet kan fungere, og for at det kan fungere som supplement til de nationale designsystemer, er det hensigtsmæssigt at fastsætte disse gebyrbeløb direkte i denne forordning i et bilag. Gebyrernes størrelse bør fastsættes på et niveau, der både sikrer, at de indtægter, de genererer, i princippet er tilstrækkelige til, at Kontorets budget balancerer, og at EU-designet og de nationale designsystemer sameksisterer og supplerer hinanden, bl.a. under hensyntagen til størrelsen af det marked, der dækkes af EU-designet, og SMV'ernes behov.

(46) For at sikre, at Kontoret foretager en effektiv, hensigtsmæssig og hurtig behandling og registrering af EU-designansøgninger efter procedurer, der er gennemsigtige, grundige, retfærdige og rimelige, bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) delegeres til Kommissionen med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere de nærmere bestemmelser om procedurerne for ændring af en ansøgning.

(47) For at sikre, at et registreret EU-design kan erklæres ugyldigt på en effektiv og virkningsfuld måde ved hjælp af gennemsigtige, grundige, retfærdige og rimelige procedurer, bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF delegeres til Kommissionen med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere procedurerne for at erklære et registreret EU-design ugyldigt.

(48) For at gøre det muligt for appelkamrene at foretage en effektiv, hensigtsmæssig og fuldstændig prøvelse af Kontorets afgørelser ved hjælp af en gennemsigtig, grundig, retfærdig og rimelig procedure bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere de nærmere bestemmelser i klagesager, hvor sager vedrørende EU-design kræver undtagelser fra bestemmelserne fastsat i delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 73 i forordning (EU) 2017/1001.

(49) For at sikre den gnidningsløse og effektive og virkningsfulde drift af EU-designsystemet bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere kravene med hensyn til detaljerne vedrørende mundtlig forhandling og de detaljerede ordninger for bevisoptagelse, de detaljerede ordninger for bekendtgørelse, kommunikationsmidler og de formularer, der skal benyttes af sagens parter, reglerne for beregning og varighed af frister, procedurerne for tilbagekaldelse af en afgørelse eller annullering af en indførelse i registret over EU-design, de detaljerede ordninger for genoptagelse af sager samt detaljerne vedrørende repræsentation ved Kontoret.

(50) For at sikre den effektive og virkningsfulde organisation af appelkamrene bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere de nærmere bestemmelser om organisationen af appelkamrene, når sager om EU-design kræver en undtagelse fra de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 168 i forordning (EU) 2017/1001.

(51) Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ([9]). For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(52) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på at præcisere de nærmere bestemmelser om ansøgninger, anmodninger, certifikater, påberåbelser, regler, meddelelser og ethvert andet dokument i henhold til de relevante proceduremæssige krav, der er fastsat i denne forordning, samt for at fastsætte maksimalsatserne for de omkostninger, der er nødvendige i forbindelse med sagens behandling, og som faktisk er afholdt, de nærmere bestemmelser om bekendtgørelser i Registreringstidende for EU-design og Kontorets Meddelelsesblad, de detaljerede ordninger for udveksling af oplysninger mellem Kontoret og de nationale myndigheder, de nærmere bestemmelser om oversættelse af dokumentation i skriftlige sager og de nøjagtige typer af afgørelser, der skal træffes af et enkelt medlem af ugyldighedsafdelingerne. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ([10]).

(53) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af EU-designsystemets selvstændige karakter i forhold til de nationale systemer bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

EU-design

1. Et design, der opfylder de i denne forordning fastsatte betingelser, benævnes i det følgende »EU-design«.

2. Et EU-design beskyttes:

a) som et »ikke-registreret EU-design«, hvis det gøres offentligt tilgængeligt i overensstemmelse med denne forordning

b) som et »registreret EU-design«, hvis det registreres i overensstemmelse med denne forordning.

3. EU-design har enhedskarakter. De har samme retsvirkninger overalt inden for Unionen. Et design må kun registreres, overdrages, opgives, erklæres ugyldigt og brugen deraf forbydes med virkning for hele Unionen. Dette princip og dets konsekvenser gælder, medmindre andet er fastsat i denne forordning.

([9]) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

([10]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

Artikel 2

Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret

Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (»Kontoret«), der er oprettet ved forordning (EU) 2017/1001, udfører de opgaver, det pålægges ved nærværende forordning.

Artikel 3

Handleevne

Med henblik på gennemførelsen af denne forordning anses selskaber eller virksomheder og andre retlige enheder som juridiske personer, hvis de ifølge den ret, der finder anvendelse på dem, i eget navn kan have rettigheder og forpligtelser af enhver art, indgå kontrakter eller foretage andre retshandler samt optræde som part i en retssag.

AFSNIT II

DESIGNRETTEN

Afdeling 1

Betingelser for beskyttelse

Artikel 4

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) »design«: et produkts eller en del af et produkts udseende, der følger af produktets eller dets udsmyknings elementer, navnlig linjerne, konturerne, farverne, formen, strukturen og/eller materialet, herunder enhver bevægelse, overgang eller anden form for animation af disse elementer

2) »produkt«: en industrielt eller håndværksmæssigt fremstillet artikel, bortset fra et computerprogram, uanset om den er inkorporeret i en fysisk genstand eller optræder i ikkefysisk form, herunder:

   a) emballage, sæt af artikler, rumlig indretning af elementer, der er beregnet til at danne et indre eller ydre miljø, og dele, der er bestemt til at blive samlet til et sammensat produkt

   b) grafiske værker eller symboler, logoer, overflademønstre, typografiske skrifttyper og grafiske brugergrænseflader

3) »sammensat produkt«: et produkt, der består af flere komponenter, som kan udskiftes, således at produktet kan skilles ad og samles igen.

Artikel 5

Betingelser for beskyttelse

1. Et design beskyttes af et EU-design, hvis designet er nyt og har individuel karakter.

2. Et design, der finder anvendelse på eller indgår i et produkt, som udgør en komponent af et sammensat produkt, anses kun for at være nyt og have individuel karakter, hvis:

a) komponenten efter at være blevet inkorporeret i det sammensatte produkt fortsat er synlig under normal brug af dette produkt, og

b) de synlige elementer af komponenten i sig selv opfylder kravene om nyhed og individuel karakter.

3. Ved »normal brug« i den i stk. 2, litra a), anvendte betydning forstås den endelige brugers anvendelse, dog hverken vedligeholdelse eller reparation.

Artikel 6

Nyhedskravet

1. Et design anses for nyt, hvis intet identisk design er blevet offentliggjort:

a) for så vidt angår et ikke-registreret EU-design, inden den dato, hvor det design, for hvilket der påberåbes beskyttelse, første gang er blevet offentliggjort

b) for så vidt angår et registreret EU-design, inden den dato, hvor ansøgningen om registrering af det design, for hvilket der påberåbes beskyttelse, er indgivet, eller, hvis der begæres prioritet, inden prioritetsdagen.

2. Design anses for at være identiske, hvis deres karakteristiske træk kun adskiller sig fra hinanden på uvæsentlige punkter.

Artikel 7

Individuel karakter

1. Et design anses for at have individuel karakter, hvis det helhedsindtryk, det giver den informerede bruger, adskiller sig fra en sådan brugers helhedsindtryk af alle andre design, som er blevet offentliggjort:

a) for så vidt angår et ikke-registreret EU-design, inden den dato, hvor det design, for hvilket der påberåbes beskyttelse, første gang er blevet offentliggjort

b) for så vidt angår et registreret EU-design, inden den dato, hvor ansøgningen om registrering er indgivet, eller, hvis der begæres prioritet, inden prioritetsdagen.

2. Ved vurderingen af et designs individuelle karakter tages der hensyn til den grad af frihed, som designeren har haft ved udviklingen af designet.

Artikel 8

Offentliggørelse

1. Med henblik på anvendelsen af artikel 6 og 7 anses et design for at være blevet offentliggjort, hvis det er blevet bekendtgjort i forbindelse med registreringen eller på anden måde, eller det er udstillet, benyttet kommercielt eller på anden måde blevet kendt inden den i artikel 6, stk. 1, litra a), og artikel 7, stk. 1, litra a), eller i artikel 6, stk. 1, litra b), og artikel 7, stk. 1, litra b), omhandlede dato, alt efter det enkelte tilfælde, undtagen i tilfælde hvor fagkredsene inden for den pågældende sektor i Unionen ikke med rimelighed kan have fået kendskab til de pågældende arrangementer som led i deres normale forretningsførelse. Designet anses dog ikke for at være blevet offentliggjort, blot fordi en tredjepart har fået kendskab til det under et eksplicit eller implicit krav om fortrolighed.

2. Ved anvendelsen af artikel 6 og 7 tages der ikke hensyn til offentliggørelse, hvis det offentliggjorte design, som er identisk med eller ikke i helhedsindtrykket afviger fra det design, for hvilket der påberåbes beskyttelse i henhold til et registreret EU-design, er blevet gjort offentligt tilgængeligt:

a) af designeren eller af den, til hvem designerens ret er overgået, eller af en tredjepart på grundlag af oplysninger, der er meddelt, eller foranstaltninger, der er truffet af designeren eller af den, til hvem designerens ret er overgået

b) i løbet af de 12 måneder, der går forud for datoen for indgivelsen af ansøgningen eller, hvis der begæres prioritet, forud for prioritetsdagen.

3. Stk. 2 finder ligeledes anvendelse, hvis designet er blevet offentliggjort som følge af misbrug i forhold til designeren eller den, til hvem designerens ret er overgået.

Artikel 9

Design, der er bestemt af deres tekniske funktion, samt design for sammenkoblinger

1. Et EU-design må ikke opretholdes for de elementer af et produkts udseende, der alene er bestemt af produktets tekniske funktion.

2. Et EU-design må ikke opretholdes for de elementer af et produkts udseende, der nødvendigvis må reproduceres i deres nøjagtige form og dimensioner, for at det produkt, som designet indgår i eller finder anvendelse på, rent mekanisk kan kobles til et andet produkt eller placeres i, på eller omkring et andet produkt eller bringes i kontakt med et andet produkt, således at begge produkter opfylder deres funktion.

3. Uanset denne artikels stk. 2 opretholdes et EU-design på de i artikel 6 og 7 fastsatte betingelser for et design, der giver mulighed for en mangfoldig sammenbygning eller sammenkobling af produkter i et modulopbygget system bestående af indbyrdes udskiftelige elementer.

Artikel 10

Design, der strider mod den offentlige orden eller sædeligheden

Der må ikke opretholdes EU-design for et design, der strider mod offentlig orden eller sædelighed.

Afdeling 2

Beskyttelsens omfang og varighed

Artikel 11

Beskyttelsens omfang

1. Beskyttelsen i henhold til et EU-design omfatter ethvert design, der ikke giver den informerede bruger et andet helhedsindtryk.

2. Ved vurderingen af beskyttelsens omfang tages der hensyn til den grad af frihed, som designeren har haft ved udviklingen af designet.

Artikel 12

Begyndelses- og sluttidspunktet for et ikke-registreret EU-designs beskyttelse

1. Et design, der opfylder de i afdeling 1 fastsatte betingelser, beskyttes som ikke-registreret EU-design for et tidsrum på tre år fra den dato, hvor designet først er blevet offentliggjort inden for Unionen.

2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 anses et design for at være blevet offentliggjort i Fællesskabet, hvis det er blevet bekendtgjort, eller det er udstillet, benyttet kommercielt eller på anden måde er blevet kendt i Unionen, således at fagkredsene inden for den pågældende sektor i Unionen med rimelighed kan have fået kendskab til de pågældende arrangementer som led i deres normale forretningsførelse. Designet anses dog ikke for at være blevet offentliggjort, blot fordi en tredjepart har fået kendskab til det under et eksplicit eller implicit krav om fortrolighed.

Artikel 13

Begyndelse og varighed for beskyttelse af et registreret EU-design

1. Et registreret EU-designs beskyttelse begynder, når Kontoret foretager registrering.

2. Et registreret EU-design registreres for en periode på fem år regnet fra datoen for indgivelse af ansøgningen om registrering. Rettighedshaveren kan forny registreringen i overensstemmelse med artikel 66 for en eller flere perioder på hver fem år indtil en samlet beskyttelsesperiode på 25 år regnet fra datoen for indgivelse af ansøgningen om registrering.

Afdeling 3

Retten til EU-designet

Artikel 14

Retten til EU-designet

1. Retten til EU-designet tilkommer designeren eller den, til hvem designerens ret er overgået.

2. Har to eller flere personer i fællesskab frembragt et design, tilkommer retten til EU-designet de pågældende i fællesskab.

3. Er et design imidlertid blevet frembragt af en arbejdstager som led i udførelsen af dennes opgaver eller efter anvisninger fra dennes arbejdsgiver, tilkommer retten til EU-designet arbejdsgiveren, medmindre andet er fastsat ved aftale eller i national ret.

Artikel 15

Krav vedrørende berettigelsen til et EU-design

1. Hvis en person, der ikke er berettiget til et ikkeregistreret EU-design i henhold til artikel 14, offentliggør eller gør krav på dette ikkeregistrerede EU-design, eller hvis der er blevet ansøgt om eller registreret et registreret EU-design i en sådan persons navn, kan den person, der er berettiget til designet i henhold til nævnte artikel, uden at dette berører andre retsmidler, som vedkommende har adgang til, ved den kompetente domstol eller myndighed i den pågældende medlemsstat gøre krav på anerkendelse som den retmæssige indehaver af EU-designet.

2. Er en person i fællesskab med en anden berettiget til et EU-design, kan vedkommende i overensstemmelse med stk. 1 gøre krav på anerkendelse som medindehaver af designet.

3. Procedurer i henhold til stk. 1 eller 2 skal indledes senest tre år efter datoen for bekendtgørelse af det registrerede EU-design eller den dato, hvor det ikkeregistrerede EU-design blev offentliggjort. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse, hvis den person, der ikke er berettiget til EU-designet, var i ond tro, da der blev ansøgt om dette design, eller da det blev offentliggjort eller opnået.

4. Den person, der er berettiget til et EU-design i henhold til artikel 14, kan i henhold til nærværende artikels stk. 1 indgive en anmodning til Kontoret om ændring af ejendomsretten sammen med en endelig afgørelse fra den kompetente domstol eller myndighed i den pågældende medlemsstat om berettigelsen til EU-designet.

5. For så vidt angår et registreret EU-design, indføres følgende i det i artikel 104 omhandlede EU-designregister (»registret«):

a) en angivelse af, at der er indledt procedurer i medfør af nærværende artikels stk. 1 ved den kompetente domstol eller myndighed i den pågældende medlemsstat

b) datoen for og oplysninger om den endelige afgørelse truffet af den kompetente domstol eller myndighed i den pågældende medlemsstat om berettigelsen til EU-designet eller enhver anden afslutning af sagen

c) enhver ændring i ejendomsretten til det registrerede EU-design som følge af den endelige afgørelse truffet af den kompetente domstol eller myndighed i den pågældende medlemsstat om berettigelsen til EU-designet.

Artikel 16

Retsvirkningerne af en endelig afgørelse vedrørende spørgsmålet om, hvem der er berettiget til et registreret EU-design

1. I tilfælde af en fuldstændig ændring af ejendomsretten til et registreret EU-design som følge af procedurer indledt i medfør af artikel 15, stk. 1, bortfalder licenser og andre rettigheder, når navnet på den nye indehaver af det registrerede EU-design er indført i registret.

2. Hvis indehaveren eller en licenshaver af det registrerede EU-design, før procedurer indledt i medfør af artikel 15, stk. 1, er blevet registreret, har udnyttet designet inden for Unionen eller har truffet væsentlige og faktiske forberedelser med henblik herpå, kan denne indehaver eller licenshaver fortsætte en sådan udnyttelse, såfremt de senest tre måneder efter datoen for indførelse af den nye indehaver i registret, anmoder den nye indehaver, der er indført i registret, om en ikke-eksklusiv licens. Licensen meddeles for et rimeligt tidsrum og på rimelige betingelser.

3. Stk. 2 finder ikke anvendelse, hvis indehaveren af det registrerede EU-design eller licenshaveren var i ond tro på det tidspunkt, hvor denne indehaver eller licenshaver begyndte at udnytte designet eller traf forberedelser med henblik herpå.

Artikel 17

Formodning til fordel for den registrerede indehaver af designet

Den person, i hvis navn et registreret EU-design er registreret, eller, hvis registreringen endnu ikke har fundet sted, i hvis navn ansøgning om registrering af et EU-design er indgivet, anses for at være den berettigede person for så vidt angår behandlingen ved Kontoret eller andre steder.

Artikel 18

Designerens ret til at blive nævnt

Designeren har på samme måde som ansøgeren om eller indehaveren af et registreret EU-design ret til at blive nævnt som designeren over for Kontoret og i registret. Hvis designet er et resultat af et teamwork, kan teamet nævnes i stedet for de enkelte designere. Denne ret omfatter retten til at indføre en ændring af designerens eller teamets navn i registret.

Afdeling 4

et EU-designs retsvirkninger

Artikel 19

Beskyttelsens genstand

Der ydes beskyttelse for de elementer af et registreret EU-designs udseende, som fremgår synligt af ansøgningen om registrering.

Artikel 20

Rettigheder, som følger af et EU-design

1. Registrering som EU-design giver indehaveren enerettighed til at bruge det pågældende design og til at forbyde enhver tredjemand, der ikke har indehaverens samtykke, at bruge det.

2. Navnlig følgende kan forbydes i medfør af stk. 1:

a) fremstilling, udbud, bringen i omsætning eller brug af et produkt, som designet indgår i eller finder anvendelse på

b) import eller eksport af et produkt som omhandlet i litra a)

c) oplagring af et produkt som omhandlet i litra a) til de formål, der er omhandlet i litra a) og b)

d) skabelse, downloading, kopiering og deling eller distribution til andre af et hvilket som helst medium eller software, der optager designet, med henblik på at muliggøre fremstillingen af et produkt som omhandlet i litra a).

3. Indehaveren af et registreret EU-design er berettiget til at forhindre enhver tredjemand i erhvervsmæssigt at indføre produkter fra tredjelande til Unionen, såfremt disse produkter ikke er overgået til fri omsætning i Unionen, hvis designet er identisk inkorporeret i eller anvendes på disse produkter, eller designet i sine væsentlige aspekter ikke kan skelnes fra sådanne produkter, og rettighedshaveren ikke har givet tilladelse hertil.

Den i dette stykkes første afsnit omhandlede rettighed bortfalder, hvis der under den sag, der skal fastlægge, om det registrerede EU-design er blevet krænket, og som er indledt i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 608/2013, fremlægges dokumentation af klarereren eller indehaveren af produkterne for, at indehaveren af det registrerede EU-design ikke har ret til at forbyde, at produkterne bringes i omsætning i det endelige bestemmelsesland.

4. Indehaveren af et ikkeregistreret EU-design har kun ret til at forbyde de i stk. 1 og 2 omhandlede handlinger, hvis den brug, der gøres indsigelse imod, skyldes kopiering af det beskyttede design.

Den brug, der gøres indsigelse imod, der er omhandlet i første afsnit, anses ikke for at skyldes kopiering af et ikkeregistreret EU-design, hvis den hidrører fra et selvstændigt arbejde fra en designer, som med rimelighed må formodes ikke at have haft kendskab til det design, indehaveren har offentliggjort.

5. Denne artikels stk. 4 finder ligeledes anvendelse på et registreret EU-design, for hvilket bekendtgørelsen er udsat, så længe offentligheden ikke har fået adgang til den relevante registrering i registret samt til sagsakten i overensstemmelse med artikel 62, stk. 4.

Artikel 21

Begrænsninger i de rettigheder, som følger af et EU-design

1. De rettigheder, som følger af et EU-design, må ikke udøves for så vidt angår:

a) handlinger af privat art og uden kommercielt formål

b) handlinger, der foretages i forsøgsøjemed

c) reproduktionshandlinger i citatøjemed eller til undervisningsbrug

d) handlinger, der foretages med henblik på at identificere eller henvise til et produkt som tilhørende designrettighedshaveren

e) handlinger, der foretages med henblik på kommentarer, kritik eller parodi

f) udstyr på skibe og luftfartøjer, der er hjemmehørende i et tredjeland, og som midlertidigt kommer ind på Unionens område

g) import til Unionen af reservedele og tilbehør med henblik på at reparere skibe og luftfartøjer omhandlet i litra f)

h) udførelse af reparationer på skibe og luftfartøjer omhandlet i litra f).

2. Stk. 1, litra c), d) og e), finder kun anvendelse, hvis handlingerne er forenelige med rimelig handelspraksis og ikke i urimelig grad skader den normale udnyttelse af designet, og i det i litra c) omhandlede tilfælde, når kilden til det produkt, hvori designet indgår, eller hvorpå designet finder anvendelse, nævnes.

Artikel 22

Reparationsklausul

1. Der ydes ikke beskyttelse til et EU-design, der udgør en komponent af et sammensat produkt, hvis udseende er afgørende for komponentens design, og som i den i artikel 20, stk. 1, anvendte betydning udelukkende bruges til at reparere det sammensatte produkt med henblik på at genskabe dets oprindelige udseende.

2. Stk. 1 må ikke påberåbes af fabrikanten eller sælgeren af en komponent af et sammensat produkt, som har undladt ved hjælp af en klar og synlig angivelse på produktet eller i en anden passende form at informere forbrugerne behørigt om den kommercielle oprindelse og identiteten af fabrikanten af det produkt, der skal anvendes til at reparere det sammensatte produkt, således at de kan træffe et informeret valg mellem konkurrerende produkter, der kan anvendes til reparation.

3. Fabrikanten eller sælgeren af en komponent af et sammensat produkt er ikke forpligtet til at garantere, at de komponenter, som de fremstiller eller sælger, i sidste ende anvendes af slutbrugere alene til reparation med henblik på at genskabe det sammensatte produkts oprindelige udseende.

Artikel 23

Konsumption af rettigheder

De rettigheder, som følger af et EU-design, omfatter ikke handlinger i forbindelse med et produkt, som et design, der er omfattet af den beskyttelse, som ydes af EU-designet, indgår i eller er anvendt på, når produktet er bragt i omsætning i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) af indehaveren af EU-designet eller med indehaverens samtykke.

Artikel 24

Ret på grundlag af tidligere brug i forhold til et registreret EU-design

1. Ret på grundlag af tidligere brug kan gøres gældende af enhver tredjepart, der kan godtgøre, før indgivelsen af ansøgningen eller, hvis der begæres prioritet, før prioritetsdagen i god tro at have påbegyndt brug i Unionen eller have truffet væsentlige og effektive forberedelser med henblik herpå, af et design, der er omfattet af den beskyttelse, som et registreret EU-design nyder, og som ikke er en kopi af et sådant.

2. Retten på grundlag af tidligere brug berettiger tredjeparten til at udnytte designet til de formål, som det er brugt til, eller som der er truffet væsentlige og effektive forberedelser med henblik på inden ansøgnings- eller prioritetsdatoen for det registrerede EU-design.

3. Retten på grundlag af tidligere brug giver ikke ret til at give en anden person licens til at udnytte designet.

4. Retten på grundlag af tidligere brug kan ikke overdrages, medmindre tredjeparften er en virksomhed og overdragelsen sker sammen med den del af virksomheden, inden for hvilken brugen fandt sted eller forberedelserne blev truffet.

Artikel 25

Statslig anvendelse

Enhver bestemmelse i en medlemsstats ret om, at nationale design kan anvendes af staten eller på dennes vegne, kan anvendes på EU-design, men kun i det omfang det er nødvendigt af væsentlige forsvars- eller sikkerhedshensyn.

Afdeling 5

Ugyldighed

Artikel 26

Erklæring af ugyldighed

1. Et registreret EU-design erklæres ugyldigt efter ansøgning til Kontoret efter den i afsnit VI og VII fastsatte procedure eller af en EU-designdomstol ved fremsættelse af modkrav under en sag om krænkelse.

2. Et EU-design kan erklæres ugyldigt, selv efter at EU-designet er bortfaldet eller der er givet afkald på dette, hvis ansøgeren godtgør at have en legitim interesse i at opnå en realitetsafgørelse.

3. Et ikke-registreret EU-design erklæres ugyldigt af en EU-designdomstol efter ansøgning herom til en sådan domstol eller ved fremsættelse af modkrav under en sag om krænkelse.

Artikel 27

Ugyldighedsgrunde

1. Et EU-design kan kun erklæres ugyldigt i følgende tilfælde:

a) EU-designet er ikke i overensstemmelse med definitionen i artikel 4, nr. 1)

b) EU-designet opfylder ikke kravene i artikel 5-10

c) rettighedshaveren i medfør af en afgørelse truffet af den kompetente domstol eller myndighed er ikke berettiget til EU-designet i henhold til artikel 14

d) EU-designet er i strid med et tidligere design, som er blevet offentliggjort før eller efter datoen for indgivelse af ansøgningen eller, hvis der begæres prioritet, prioritetsdagen for EU-designet, og som er beskyttet fra en dato før datoen for indgivelse af ansøgningen eller, hvis der begæres prioritet, prioritetsdagen for EU-designet:

   i) ved et registreret EU-design eller en ansøgning om et sådant design med forbehold af dets registrering

   ii) ved en registreret designrettighed i en medlemsstat eller ved en ansøgning om en sådan rettighed med forbehold af dens registrering, eller

iii) ved en designrettighed, der er registreret i henhold til Genèveaftalen under Haagarrangementet vedrørende international registrering af industrielle design, vedtaget i Genève den 2. juli 1999 (»Genèveaftalen«) ([11]), som har retsvirkning i Unionen, eller ved en ansøgning om en sådan rettighed med forbehold af dens registrering

e) et kendetegn benyttes i et senere design, og EU-retten eller medlemsstatens ret, der finder anvendelse på dette kendetegn, giver rettighedshaveren til kendetegnet ret til at forbyde en sådan brug

f) designet udgør en uhjemlet brug af et værk, der er beskyttet af en medlemsstats ophavsret

g) designet udgør en uretmæssig brug af et af de elementer, der er anført i artikel 6c i Pariserkonventionen til beskyttelse af industriel ejendomsret (»Pariserkonventionen«), eller en uretmæssig brug af andre tegn, emblemer og våbenskjold end dem, der er omfattet af nævnte artikel, såfremt disse er af særlig offentlig interesse i en medlemsstat, og de kompetente myndigheder ikke har givet deres samtykke til registreringen.

2. Ugyldighedsgrundene i stk. 1, litra a) og b), kan påberåbes af følgende:

a) enhver fysisk eller juridisk person, eller

b) enhver sammenslutning eller ethvert organ, der er oprettet med det formål at repræsentere fabrikanters, producenters, tjenesteyderes, erhvervsdrivendes eller forbrugeres interesser, hvis denne sammenslutning eller dette organ har søgsmålskompetence og kan sagsøges i eget navn i henhold til den ret, der finder anvendelse på sammenslutningen eller organet.

3. Ugyldighedsgrunden i denne artikels stk. 1, litra c), kan kun påberåbes af den person, som EU-designrettigheden tilkommer i henhold til artikel 14.

4. Ugyldighedsgrundene i stk. 1, litra d), e) og f), kan kun påberåbes af følgende:

a) ansøgeren om eller indehaveren af den tidligere rettighed

b) de personer, der i henhold til EU-retten eller den pågældende medlemsstats ret har ret til at udøve rettigheden, eller

c) en licenstager, der er bemyndiget af en indehaver af den tidligere rettighed.

5. Ugyldighedsgrunden i stk. 1, litra g), kan kun påberåbes af den fysiske eller juridiske person, som er berørt af den uretmæssige brug.

6. Uanset stk. 4 og 5 kan medlemsstaterne bestemme, at grundene i stk. 1, litra d) og g), også kan påberåbes af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat på eget initiativ.

7. Et registreret EU-design erklæres ikke ugyldigt, såfremt ansøgeren om eller indehaveren af en af de rettigheder, der er omhandlet i stk. 1, litra d), e) og f), udtrykkeligt gav sit samtykke til registrering af EU-designet inden indgivelse af ansøgningen om en erklæring af ugyldighed eller modkravet.

8. Har ansøgeren om eller indehaveren af en af de i stk. 1, litra d), e) og f), omhandlede rettigheder tidligere ansøgt om en erklæring om, at et EU-design er ugyldigt, eller fremsat et modkrav under en sag om krænkelse, må vedkommende ikke indgive en ny ansøgning om en erklæring af ugyldighed eller fremsætte modkrav under henvisning til en anden af de i ovennævnte litraer omhandlede rettigheder, som vedkommende kunne have påberåbt sig til støtte for den første ansøgning eller det første modkrav.

([11]) Rådets afgørelse 2006/954/EF af 18. december 2006 om godkendelse af Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af Genève-aftalen om Haag-arrangementet vedrørende international registrering af industrielle design, vedtaget i Genève den 2. juli 1999 (EUT L 386 af 29.12.2006, s. 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2006/954/oj).

Artikel 28

Ugyldighedens retsvirkninger

1. Erklæres et EU-design ugyldigt, anses de retsvirkninger, der i henhold til denne forordning er knyttet til designet, for ikke at have eksisteret.

2. Med forbehold af nationale bestemmelser enten om krav på erstatning for skade, der skyldes fejl eller ond tro fra EU-designhaverens side, eller for uberettiget berigelse, berører den tilbagevirkende kraft, der er knyttet til EU-designets ugyldighed, ikke:

a) afgørelser i sager om designkrænkelse, som har fået retskraft og er blevet fuldbyrdet før afgørelsen om ugyldighed

b) aftaler indgået før afgørelsen om ugyldighed, hvis de er blevet opfyldt før afgørelsen; beløb erlagt i henhold til den pågældende aftale kan dog ud fra rimelighedsbetragtninger kræves tilbagebetalt, hvis omstændighederne tilsiger det.

Afdeling 6

Meddelelse om registrering

Artikel 29

Registreringssymbol

Indehaveren af et registreret EU-design kan oplyse offentligheden om, at designet er registreret, ved på det produkt, hvori designet indgår, eller hvorpå det anvendes, at anføre bogstavet D i en cirkel Ⓓ. En sådan designmeddelelse kan ledsages af designets registreringsnummer eller et hyperlink til indførelsen af designet i registret.

AFSNIT III

EU-DESIGN SOM ER GENSTAND FOR EJENDOMSRET

Artikel 30

Ligestilling af EU-design med nationale designrettigheder

1. Medmindre andet er fastsat i artikel 31, 33, 34, 35 og 36, betragtes et EU-design, som er genstand for ejendomsret, i sin helhed og for hele Unionens område som et nationalt design i den medlemsstat:

a) hvor indehaveren har sit hovedsæde eller sin bopæl på den relevante dato, eller

b) hvor indehaveren, såfremt litra a) ikke finder anvendelse, har et forretningssted på dent relevante dato.

2. For så vidt angår et registreret EU-design, finder stk. 1 anvendelse på grundlag af de oplysninger, der fremgår af designregistret.

3. Indehaves et design af flere personer i fællesskab, og opfylder to eller flere af dem den i stk. 1 fastsatte betingelse, fastlægges den i nævnte stykke omhandlede medlemsstat:

a) for så vidt angår et ikke-registreret EU-design, under henvisning til den designhaver, der er udpeget af disse efter fælles overenskomst

b) for så vidt angår et registreret EU-design, under henvisning til den første af de relevante indehavere i den rækkefølge, de er anført i designregistret.

4. Finder stk. 1, 2 og 3 ikke anvendelse, er den i stk. 1 omhandlede medlemsstat den medlemsstat, hvor Kontoret har sit hjemsted.

Artikel 31

Overdragelse af et registreret EU-design

1. Overdragelsen af et registreret EU-design skal ske skriftligt og underskrives af kontraktparterne, medmindre overdragelsen sker som følge af en retsafgørelse.

En overdragelse af et registreret EU-design, der ikke opfylder kravene i første afsnit, er ugyldig.

2. Efter anmodning fra en af parterne indføres overdragelsen af et registreret EU-design i registret og bekendtgøres.

3. En ansøgning om registrering af en overdragelse i registret skal indeholde oplysninger, der identificerer det registrerede EU-design, den nye indehaver og, i givet fald, den befuldmægtigede for den nye indehaver. Den skal også indeholde dokumenter, der på behørig vis godtgør overdragelsen i overensstemmelse med stk. 1.

4. Er betingelserne for registrering af en overdragelse som fastsat i denne artikels stk. 1 eller i de i artikel 32 omhandlede gennemførelsesretsakter ikke opfyldt, giver Kontoret ansøgeren meddelelse om manglerne. Afhjælpes manglerne ikke inden for den af Kontoret fastsatte frist, afviser Kontoret ansøgningen om registrering af overdragelsen.

5. Der kan indgives en samlet ansøgning om registrering af overdragelsen af to eller flere registrerede EU-design, forudsat at den registrerede rettighedshaver og den efterfølgende rettighedserhverver er de samme for alle disse registrerede EU-design.

6. Så længe overdragelsen ikke er indført i registret, kan rettighedserhververen ikke gøre de rettigheder, som følger af det registrerede EU-designs registrering, gældende.

7. Skal der i forhold til Kontoret overholdes frister, kan rettighedserhververen afgive de fornødne erklæringer over for dette, så snart ansøgningen om registrering af overdragelsen er indgivet til Kontoret.

8. Alle dokumenter, som i overensstemmelse med artikel 85 skal tilstilles indehaveren af et registreret EU-design, skal meddeles den person, der er registreret som indehaver i registret.

Artikel 32

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser vedrørende overdragelse

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer:

a) de oplysninger, som en i artikel 31, stk. 3, omhandlet anmodning om registrering af en overdragelse skal indeholde

b) den type dokumentation, der kræves til at godtgøre en overdragelse som omhandlet i artikel 31, stk. 3, under hensyntagen til de aftaler, der er indgået mellem den registrerede rettighedshaver og den efterfølgende rettighedserhverver.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 159, stk. 2.

Artikel 33

Et registreret EU-design som er genstand for tingslige rettigheder

1. Et registreret EU-design kan pantsættes eller gøres til genstand for anden tingslig ret.

2. De i stk. 1 omhandlede rettigheder indføres i registret og bekendtgøres, såfremt en af parterne anmoder herom.

Artikel 34

Tvangsfuldbyrdelse

1. Et registreret EU-design kan gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse.

2. Domstolene og myndighederne i den medlemsstat, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 30, har enekompetence med hensyn til tvangsfuldbyrdelse for så vidt angår et registreret EU-design.

3. Tvangsfuldbyrdelse indføres i registret og bekendtgøres, såfremt en af parterne anmoder herom.

Artikel 35

Konkursbehandling

1. Et EU-design kan kun inddrages i en konkursbehandling, der er blevet indledt i den medlemsstat, på hvis område centret for skyldnerens hovedinteresser befinder sig.

2. For forsikringsselskaber som defineret i artikel 13, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF ([12]) og kreditinstitutter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ([13]) er centret for hovedinteresser omhandlet i nærværende artikels stk. 1 den medlemsstat, hvor selskabet eller instituttet er meddelt tilladelse.

3. Er et EU-design genstand for sameje mellem flere, finder stk. 1 tilsvarende anvendelse med hensyn til vedkommende medindehavers andel.

4. Indgår et EU-design i konkursbehandling, indføres dette efter anmodning fra den kompetente nationale myndighed i registret og bekendtgøres.

Artikel 36

Licens

1. Der kan gives licens til udnyttelse af et EU-design for hele eller en del af Unionen. Licensen kan være en eksklusiv eller en ikke-eksklusiv licens.

2. Indehaveren kan gøre de rettigheder, der er knyttet til EU-designet, gældende over for en licenstager, der overtræder en af bestemmelserne i licensaftalen med hensyn til:

a) licensens varighed

b) den form, hvori designet kan anvendes

c) det produktsortiment, som licensen udstedes for

d) kvaliteten af de produkter, der fremstilles af licenstageren i henhold til licensen.

3. Medmindre andet er fastsat i licensaftalen, kan licenstageren kun anlægge sag om krænkelse af et EU-design, hvis dets indehaver har givet sit samtykke hertil. Indehaveren af en eksklusiv licens kan dog anlægge en sådan sag, hvis indehaveren af EU-designet efter opfordring hertil ikke selv anlægger sag om krænkelse af designet inden for et rimeligt tidsrum.

4. Enhver licenstager har ret til at indtræde i en sag om krænkelse, som indehaveren af EU-designet har anlagt, med henblik på at få erstatning for den skade, den pågældende licenstager måtte have lidt.

([12]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj).

([13]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj).

Artikel 37

Procedure for indførelse af licenser og andre rettigheder i registret

1. Artikel 31, stk. 3, de regler, der er vedtaget i medfør af artikel 32, og artikel 31, stk. 5, finder tilsvarende anvendelse på registrering af en tingslig rettighed eller overdragelse af en tingslig rettighed, der er omhandlet i artikel 33, tvangsfuldbyrdelse, der er omhandlet i artikel 34, inddragelse i konkursbehandling, der er omhandlet i artikel 35, samt registrering af en licens eller overdragelse af en licens som omhandlet i artikel 36. Kravet om dokumenter, der på behørig vis godtgør overdragelsen, i artikel 31, stk. 3, finder dog ikke anvendelse, hvis anmodningen fremsættes af indehaveren af EU-designet.

2. Ansøgningen om registrering af de i stk. 1 omhandlede rettigheder anses ikke for indgivet, før det påkrævede gebyr er betalt.

3. Ansøgningen om registrering af en licens kan indeholde en anmodning om indførelse i registret af en sådan licens som en eller flere af følgende:

a) en eksklusiv licens

b) en underlicens, i tilfælde af at en sådan underlicens meddeles af en licenstager, hvis licens er indført i registret

c) en licens, der er begrænset til et bestemt produktsortiment

d) en licens, der er begrænset til en del af Unionen

e) en midlertidig licens.

Begæres licensen indført som en licens som omhandlet i første afsnits litra c), d) eller e), angives det i ansøgningen om registrering af en licens, for hvilket produktsortiment, for hvilken del af Unionen eller for hvilket tidsrum licensen er meddelt.

4. Er betingelserne for registrering af licenser og andre rettigheder, der er fastsat i denne forordning, ikke opfyldt, giver Kontoret ansøgeren meddelelse om manglen. Afhjælpes manglen ikke inden for den af Kontoret fastsatte frist, afviser det ansøgningen om registrering.

Artikel 38

Retsvirkning over for tredjemand

1. Retshandler som omhandlet i artikel 31, 33 og 36 vedrørende EU-design har først virkning over for tredjemand i alle medlemsstaterne, når de er indført i registret. En sådan retshandel har dog forud for en sådan indførsel i registret virkning over for tredjemand, der har erhvervet rettigheder over det registrerede EU-design efter tidspunktet for den pågældende retshandel, men som var bekendt med retshandlen på tidspunktet for rettighedserhvervelsen.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på en person, der erhverver et registreret EU-design eller en rettighed vedrørende et registreret EU-design ved overdragelse af en virksomhed som helhed eller ved anden universalsuccession.

3. De i artikel 34 omhandlede retshandlers retsvirkninger over for tredjemand følger retten i den i overensstemmelse med artikel 30 fastlagte medlemsstat.

4. Retsvirkningerne af en konkursbehandling eller lignende behandlinger over for tredjemand er underlagt retten i den medlemsstat, hvor der først blev indledt en sådan behandling som omhandlet i national ret eller i de konventioner, der finder anvendelse på dette område.

Artikel 39

Procedure for annullering eller ændring af registreringen af licenser og andre rettigheder

1. En registrering, som foretages i henhold til artikel 37, stk. 1, annulleres eller ændres efter anmodning fra en af de berørte parter.

2. Ansøgningen om annullering eller ændring af registreringen skal indeholde det registrerede EU-designs registreringsnummer eller, hvis der er tale om en samlet registrering, hvert designs registreringsnummer og oplysningerne om den rettighed, for hvilken der anmodes om annullering eller ændring af registreringen.

3. Ansøgningen om annullering eller ændring af registreringen ledsages af dokumenter, hvoraf det fremgår, at den registrerede rettighed ikke længere eksisterer, eller at licenstageren eller indehaveren af en anden rettighed giver sit samtykke til annullering eller ændring af registreringen.

4. Er kravene til annullering eller ændring af registreringen ikke opfyldt, giver Kontoret ansøgeren meddelelse om manglerne. Afhjælpes manglerne ikke inden for en af Kontoret fastsat frist, afviser det anmodningen om annullering eller ændring af registreringen.

Artikel 40

Ansøgning om registrering af et EU-design som genstand for ejendomsret

Artikel 30-39 finder anvendelse på ansøgninger om registrering af EU-design. Er virkningerne af en af disse bestemmelser betinget af en indførsel i registret, skal denne formalitet opfyldes ved indførslen af det registrerede EU-design i registret.

AFSNIT IV

ANSØGNING OM REGISTRERING AF ET EU-DESIGN

Afdeling 1

Indgivelse af ansøgninger og kravene til disse

Artikel 41

Indgivelse af ansøgninger

1. En ansøgning om registrering af et EU-design indgives til Kontoret.

2. Kontoret udsteder straks en kvittering til ansøgeren, som mindst skal indeholde journalnummeret, en gengivelse, beskrivelse eller anden identifikation af designet, dokumenternes art og antal samt modtagelsesdatoen. Er der tale om en samlet ansøgning, angives i Kontorets kvittering det første design samt det antal design, der er indgivet ansøgning om.

Artikel 42

Krav til ansøgningen

1. Ansøgningen om registrering af et EU-design skal indeholde:

a) en anmodning om registrering

b) oplysninger, der identificerer ansøgeren

c) en tilstrækkelig klar gengivelse af designet, som gør det muligt at fastslå den genstand, for hvilken der ansøges om beskyttelse.

2. Ansøgningen skal endvidere indeholde en angivelse af de produkter, hvori det er hensigten at inkorporere designet, eller hvorpå det er hensigten at anvende det.

3. Ansøgningen kan derudover indeholde:

a) en beskrivelse, der forklarer gengivelsen

b) en anmodning om, at bekendtgørelsen af registreringen udsættes, i overensstemmelse med artikel 62

c) oplysninger om den befuldmægtigede, hvis ansøgeren har udpeget en sådan

d) klassifikation af de produkter, hvori det er hensigten at inkorporere designet, eller hvorpå det er hensigten at anvende det, i henhold til klasse og underklasse i Locarno-klassifikationen oprettet ved Locarnoarrangementet vedrørende oprettelse af en international klassifikation af industrielle mønstre og modeller, som blev undertegnet i Locarno den 8. oktober 1968, som ændret og i kraft på datoen for indgivelse af ansøgningen

e) en angivelse af designeren eller af det team, der har frembragt designet, eller en erklæring på ansøgerens ansvar om, at designeren eller teamet har givet afkald på retten til at blive nævnt.

4. Ansøgningen er betinget af betaling af ansøgningsgebyret. Indgives der en anmodning om udsættelse som omhandlet i stk. 3, litra b), opkræves der et tillægsgebyr for udsættelse af bekendtgørelsen.

5. Ud over de i stk. 1-4 omhandlede betingelser skal en ansøgning om registrering af et EU-design opfylde de formelle krav, der er fastsat i denne forordning og i gennemførelsesretsakterne vedtaget i henhold hertil. I det omfang disse krav vedrører designgengivelsen omhandlet i stk. 1, litra c), og gengivelsesmåden, fastlægger den administrerende direktør måden, hvorpå forskellige visninger skal nummereres i tilfælde af statisk visning, en elektronisk fils formater og størrelse samt enhver anden relevant teknisk specifikation. Indeholder disse krav bestemmelser om identifikation af en genstand, for hvilken der ikke er ansøgt om beskyttelse ved hjælp af visse typer visuelle disclaimere, eller om indgivelse af visse specifikke typer visninger, kan den administrerende direktør fastsætte yderligere typer af visuelle disclaimere og specifikke typer visninger, der er tilladt.

6. Oplysningerne i de elementer, der er omhandlet i stk. 2 og i stk. 3, litra a) og d), berører ikke omfanget af beskyttelsen af designet som sådan.

Artikel 43

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser vedrørende ansøgning

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer de oplysninger, som ansøgningen om registrering af et EU-design skal indeholde. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 159, stk. 2.

Artikel 44

Samlede ansøgninger

1. Højst 50 design kan kombineres i én samlet ansøgning om registrering af EU-design. Hvert enkelt design i en samlet ansøgning nummereres af Kontoret efter et system, der skal fastsættes af den administrerende direktør.

2. Ud over de gebyrer, der er omhandlet i artikel 42, stk. 4, er den samlede ansøgning underlagt betaling af et ansøgningsgebyr for hvert yderligere design, der indgår i den samlede ansøgning, og, såfremt ansøgningen indeholder en anmodning om udsættelse af bekendtgørelsen, et gebyr for udsættelse af bekendtgørelsen for hvert design, der indgår i den samlede ansøgning, for hvilken der anmodes om udsættelse.

3. Den samlede ansøgning skal opfylde de formelle krav, der er fastsat i de gennemførelsesretsakter, som vedtages i henhold til artikel 45.

4. Hvert af de design, der er indeholdt i en samlet ansøgning, eller en registrering, der er baseret på en sådan ansøgning, kan behandles adskilt fra de andre design. Det enkelte design kan navnlig, uafhængigt af de øvrige, håndhæves, gøres til genstand for licens, tingslige rettigheder, tvangsfuldbyrdelse eller konkursbehandling, afkald, fornyelse, overdragelse eller udsættelse af bekendtgørelsen eller erklæres ugyldigt.

Artikel 45

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser vedrørende samlede ansøgninger

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer, hvad den samlede ansøgning skal indeholde. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 159, stk. 2.

Artikel 46

Ansøgningsdato

Ansøgningsdatoen for en ansøgning om registrering af et EU-design er den dato, hvor de dokumenter, der indeholder oplysningerne omhandlet i artikel 42, stk. 1, indgives af ansøgeren til Kontoret, forudsat at ansøgningsgebyret omhandlet i artikel 42, stk. 4, og artikel 44, stk. 2, betales inden én måned efter indgivelsen af disse dokumenter.

Artikel 47

Ligestilling af en EU-ansøgning med en national ansøgning

En ansøgning om registrering af et EU-design, for hvilken der er fastsat en ansøgningsdato, ligestilles i medlemsstaterne med en forskriftsmæssig national ansøgning, herunder, hvor det er relevant, for så vidt angår den eventuelle prioritet, der påberåbes for EU-designansøgningen.

Artikel 48

Klassifikation og produktangivelser

1. Produkter, i hvilke et EU-design er bestemt til at blive inkorporeret, eller som det skal anvendes på, klassificeres i overensstemmelse med Locarnoklassifikationen som ændret og i kraft på datoen for indgivelse af ansøgningen.

2. Produktangivelsen omhandlet i artikel 42, stk. 2, skal klart og præcist angive produkternes art og gøre det muligt kun at klassificere hvert produkt i én klasse og underklasse i Locarnoklassifikationen, om muligt ved hjælp af den harmoniserede database over produktangivelser, som Kontoret stiller til rådighed. Produktangivelsen skal være i overensstemmelse med gengivelsen af designet.

3. Produkterne grupperes efter klasserne i Locarnoklassifikationen, idet nummeret på den klasse i klassifikationen, som den pågældende gruppe produkter henhører under, anføres foran hver gruppe, og idet de opføres i den rækkefølge, klasserne og underklasserne er angivet i klassifikationen.

4. Når ansøgeren anvender produktangivelser, som ikke findes i den i stk. 2 omhandlede database, eller som ikke er i overensstemmelse med gengivelsen af designet, kan Kontoret foreslå produktangivelser fra denne database. Hvis ansøgeren ikke svarer inden for den af Kontoret fastsatte frist, kan det gå videre med undersøgelsen på grundlag af de foreslåede produktangivelser.

Afdeling 2

Prioritet

Artikel 49

Prioritetsret

1. En person, der behørigt har indgivet en ansøgning om en designrettighed eller en brugsmodel i eller for en af de stater, der har tiltrådt Pariserkonventionen eller overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen, eller den, til hvem retten er overgået, tillægges med henblik på at indgive en ansøgning om registrering af et EU-design for samme design eller brugsmodel prioritetsret i en periode på seks måneder regnet fra datoen for indgivelse af den første ansøgning.

2. Enhver ansøgning, der i henhold til den nationale ret i den stat, hvor den er indgivet, eller i henhold til bilaterale eller multilaterale aftaler er tilstrækkelig til at fastslå datoen for ansøgningens indgivelse, uanset resultatet af ansøgningen, anses for at give prioritetsret.

3. En senere ansøgning om et design, som er indgivet i eller for samme stat som den, hvor en første ansøgning er blevet indgivet, anses som den første ansøgning med henblik på at fastlægge prioritet, forudsat at denne tidligere ansøgning på tidspunktet for den senere ansøgning er tilbagekaldt, opgivet eller afslået uden at have været gjort tilgængelig for offentligheden og uden at have affødt rettigheder, som fortsat består, og ikke allerede har tjent som grundlag for påberåbelse af prioritetsret. Den tidligere ansøgning tjener derefter ikke som grundlag for påberåbelse af prioritetsret.

4. Er den første ansøgning indgivet i en stat, der ikke er tiltrådt Pariserkonventionen eller overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen, finder stk. 1 til 3 kun anvendelse i det omfang, den pågældende stat i henhold til offentliggjorte undersøgelser giver prioritetsret på grundlag af den første ansøgning til Kontoret på betingelser og med virkninger svarende til dem, der er fastlagt i denne forordning. Den administrerende direktør anmoder, hvor det er nødvendigt, Kommissionen om at overveje at undersøge, om den pågældende stat indrømmer en sådan gensidighed. Finder Kommissionen, at der indrømmes gensidighed, lader den en meddelelse herom offentliggøre i *Den Europæiske Unions Tidende*.

5. Den i stk. 4 omhandlede prioritetsret finder anvendelse fra datoen for offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* af meddelelsen, som fastslår, at der indrømmes gensidighed, medmindre meddelelsen fastsætter et tidligere tidspunkt for anvendelse. Den ophører med at finde anvendelse fra datoen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* af en meddelelse fra Kommissionen om, at der ikke længere indrømmes gensidighed, medmindre meddelelsen fastsætter et tidligere tidspunkt for anvendelse.

6. De i stk. 4 og 5 omhandlede meddelelser skal også bekendtgøres i Kontorets Meddelelsesblad.

Artikel 50

Påberåbelse af prioritet

1. En ansøger om registrering af et EU-design, der ønsker at udnytte prioriteten i en tidligere ansøgning, skal indgive en prioritetserklæring enten sammen med ansøgningen eller senest to måneder efter ansøgningsdatoen. En sådan prioritetserklæring skal indeholde dato og land for den tidligere ansøgning. Den tidligere ansøgnings journalnummer og dokumentationen til støtte for påberåbelse af prioritet skal indgives senest tre måneder efter datoen for indgivelse af prioritetserklæringen.

2. Den administrerende direktør kan beslutte, at den dokumentation, som ansøgeren skal fremlægge til støtte for en påberåbelse af prioritet, kan indeholde færre oplysninger end krævet i henhold til de gennemførelsesretsakter, som vedtages i henhold til artikel 51, forudsat at princippet om ligebehandling af ansøgere overholdes, og forudsat at de nødvendige oplysninger er tilgængelige for Kontoret fra andre kilder.

Artikel 51

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser vedrørende påberåbelse af prioritet

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer, hvilken form for dokumentation der i overensstemmelse med artikel 50, stk. 1, skal indgives i forbindelse med påberåbelse af prioritet på grundlag af en tidligere ansøgning. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 159, stk. 2.

Artikel 52

Prioritetsrettens retsvirkning

Prioritetsretten har den retsvirkning, at prioritetsdagen anses for at være datoen for indgivelse af ansøgningen om registrering af et EU-design med henblik på artikel 6, 7, 8 og 24, artikel 27, stk. 1, litra d), e) og f), og artikel 62, stk. 1.

Artikel 53

Udstillingsprioritet

1. Har en ansøger om registrering af et EU-design, fremvist produkter, hvori designet er inkorporeret, eller hvorpå det anvendes, på en officiel eller officielt anerkendt international udstilling, der er omfattet af anvendelsesområdet for konventionen angående internationale udstillinger, underskrevet i Paris den 22. november 1928 og senest revideret den 30. november 1972, kan vedkommende, hvis ansøgningen indgives inden for en periode på seks måneder efter datoen for den første fremvisning af sådanne produkter, påberåbe sig prioritetsret fra den pågældende dato.

2. En ansøger, der ønsker at påberåbe sig prioritet i henhold til stk. 1, skal indgive en prioritetserklæring enten sammen med ansøgningen eller senest to måneder efter ansøgningsdatoen. Ansøgeren skal senest tre måneder efter prioritetserklæringen indgive dokumentation for, at de produkter, som designet indgår i, eller hvorpå det finder anvendelse, er blevet fremvist som omhandlet i stk. 1.

3. En udstillingsprioritet, som gives i en medlemsstat eller i et tredjeland, indebærer ikke nogen forlængelse af den i artikel 49 fastsatte prioritetsperiode.

Artikel 54

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som præciserer, hvilken type dokumentation og hvilke nærmere oplysninger der skal indgives ved påberåbelse af en udstillingsprioritet i overensstemmelse med artikel 53, stk. 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 159, stk. 2.

AFSNIT V

REGISTRERINGSPROCEDURE, FORNYELSE OG ÆNDRING

Artikel 55

Undersøgelse af, om de formelle ansøgningskrav er opfyldt

1. Kontoret undersøger, om ansøgningen om registrering af et EU-design opfylder de krav til fastlæggelse af en ansøgningsdato, der er fastsat i artikel 46.

2. Kontoret undersøger:

a) om ansøgningen om registrering af et EU-design opfylder de krav, der er omhandlet i artikel 42, stk. 2, 3 og 5, og, hvis der er tale om en samlet ansøgning, i artikel 44, stk. 1 og 3

b) hvis det er relevant, om tillægsgebyret for udsættelse af bekendtgørelsen i henhold til artikel 42, stk. 4, er blevet betalt inden for den fastsatte periode

c) hvis det er relevant, om tillægsgebyret for udsættelse af bekendtgørelsen for hvert design, der indgår i en samlet ansøgning i henhold til artikel 44, stk. 2, er blevet betalt inden for den fastsatte periode.

3. Opfylder ansøgningen om registrering af et EU-design ikke kravene omhandlet i stk. 1 eller 2, anmoder Kontoret ansøgeren om at afhjælpe de konstaterede mangler eller foretage den manglende betaling inden for to måneder efter modtagelsen af denne anmodning.

4. Efterkommer ansøgeren ikke Kontorets i stk. 3 omhandlede anmodning om at opfylde de i stk. 1 omhandlede krav, behandles ansøgningen ikke som en ansøgning om registrering af et EU-design. Efterkommer ansøgeren den pågældende anmodning med hensyn til disse krav, anser Kontoret den dato, hvor manglerne er afhjulpet eller den manglende betaling foretaget, som ansøgningsdatoen.

5. Efterkommer ansøgeren ikke Kontorets i stk. 3 omhandlede anmodning om at opfylde de i stk. 2, litra a) og b), omhandlede krav, giver Kontoret afslag på ansøgningen.

6. Efterkommer ansøgeren ikke Kontorets i stk. 3 omhandlede anmodning om at opfylde de i stk. 2, litra c), omhandlede krav, afslås ansøgningen for så vidt angår de yderligere design, medmindre det er åbenbart, hvilket design det er meningen, at det betalte beløb skal dække. Kan det ikke på grundlag af andre kriterier fastslås, hvilke design det er meningen at dække, behandler Kontoret designene i den fortløbende numeriske rækkefølge, i hvilken de er indeholdt i den samlede ansøgning. Ansøgningen afslås for så vidt angår de design, for hvilke tillægsgebyret for udsættelse af bekendtgørelsen ikke er blevet betalt eller ikke er blevet betalt fuldt ud.

7. Opfyldes kravene vedrørende påberåbelse af prioritet ikke, fortabes prioritetsretten for ansøgningen.

Artikel 56

Registreringshindringer

1. Finder Kontoret i forbindelse med undersøgelsen i henhold til denne forordnings artikel 55, at det design, for hvilket der ansøges om beskyttelse, ikke svarer til definitionen fastlagt i denne forordnings artikel 4, nr. 1), at det strider mod den offentlige orden eller sædelighed, eller at det, uden at de kompetente myndigheder har givet deres samtykke til registreringen, udgør en uretmæssig brug af et af de elementer, der er anført i Pariserkonventionens artikel 6c, eller af andre tegn, emblemer og våbenskjold end dem, der er omfattet af nævnte konventions artikel 6c, såfremt disse er af særlig offentlig interesse i en medlemsstat, meddeler det ansøgeren, at designet ikke kan registreres, med angivelse af registreringshindringen.

2. I den i stk. 1 omhandlede meddelelse fastsætter Kontoret en periode, inden for hvilken ansøgeren kan fremsætte bemærkninger, trække ansøgningen eller de af registreringshindringen omfattede designvisninger tilbage eller fremlægge en ændret gengivelse af designet, der kun afviger på uvæsentlige punkter fra den oprindelige gengivelse.

3. Kan ansøgeren ikke afhjælpe hindringerne for registrering, giver Kontoret afslag på ansøgningen. Vedrører disse hindringer kun nogle af de design, som er omfattet af en samlet ansøgning, giver Kontoret kun afslag på ansøgningen for disse designs vedkommende.

Artikel 57

Tilbagetrækning og ændring af ansøgningen

1. Ansøgeren kan til enhver tid trække en EU-designansøgning tilbage, eller, hvis der er tale om en registrering på grundlag af en samlet ansøgning, trække nogle af de i ansøgningen indeholdte design tilbage.

2. Ansøgeren kan til enhver tid ændre uvæsentlige detaljer i gengivelsen af det EU-design, der ansøges om.

Artikel 58

Delegation af beføjelser vedrørende ændring af ansøgningen

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 160 med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere de nærmere bestemmelser om proceduren for ændring af ansøgningen som omhandlet i artikel 57, stk. 2.

Artikel 59

Registrering

1. Er betingelserne for en ansøgning om registrering af et EU-design opfyldt, og i det omfang der ikke er givet afslag på ansøgningen i henhold til artikel 56, indfører Kontoret det design, der er indeholdt i ansøgningen, og de oplysninger, der er omhandlet i artikel 104, stk. 2, i registret.

2. Indeholder ansøgningen en anmodning om udsættelse af bekendtgørelsen i medfør af artikel 62, anføres dette forhold samt datoen for udløbet af udsættelsesperioden ligeledes i registret.

3. Ved registreringen anføres den ansøgningsdato, der er omhandlet i artikel 46.

4. De gebyrer, der skal betales i henhold til artikel 42, stk. 4, og artikel 44, stk. 2, refunderes ikke, selv om det design, der er søgt registreret, ikke registreres.

Artikel 60

Bekendtgørelse

Når registrering har fundet sted, bekendtgør Kontoret det registrerede EU-design i Registreringstidende for EU-design, der er omhandlet i artikel 107, stk. 1, litra a).

Artikel 61

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser vedrørende bekendtgørelse

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger, hvilke oplysninger der skal indgå i den i artikel 60 omhandlede bekendtgørelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 159, stk. 2.

Artikel 62

Udsættelse af bekendtgørelsen

1. En ansøger om registrering af et EU-design kan ved indgivelsen af en ansøgning om et registreret EU-design anmode om, at bekendtgørelsen af det registrerede EU-design udsættes i en periode på op til 30 måneder fra datoen for ansøgningens indgivelse eller, hvis der er begæret prioritet, fra prioritetsdatoen.

2. Indgives en i denne artikels stk. 1 omhandlet anmodning, og er de i artikel 59 fastsatte betingelser opfyldt, registreres EU-designet, men hverken designets gengivelse eller enhver sagsakt vedrørende ansøgningen, jf. dog artikel 109, stk. 2, gøres tilgængelige for offentligheden.

3. Kontoret bekendtgør i Registreringstidende for EU-design en angivelse af en anmodning som omhandlet i stk. 1. Angivelsen skal ledsages af oplysninger, der identificerer rettighedshaveren af det registrerede design, navnet på den befuldmægtigede, hvis en sådan findes, datoen for indgivelse af ansøgningen og for registrering af designet samt ansøgningens journalnummer. Hverken gengivelsen af designet eller oplysninger om dets udseende bekendtgøres.

4. Ved udløbet af udsættelsesperioden eller på et tidligere tidspunkt, som rettighedshaveren har fremsat anmodning om, gør Kontoret alle registreringerne i registret og sagsakten vedrørende ansøgningen tilgængelige for offentligheden samt bekendtgør det registrerede EU-design i Registreringstidende for EU-design.

5. Rettighedshaveren kan forhindre bekendtgørelsen af det registrerede EU-design som omhandlet i denne artikels stk. 4 ved at indgive en anmodning om afkald på EU-designet i overensstemmelse med artikel 71 senest tre måneder inden udløbet af udsættelsesperioden. Anmodninger om indførelse af afkald i registret, som ikke opfylder kravene fastsat i artikel 71 og de gennemførelsesretsakter, der vedtages i henhold til artikel 72, eller som indgives efter udløbet af den frist på tre måneder, der er omhandlet i nærværende stykke, afvises.

6. Hvis der er tale om registrering på grundlag af en samlet ansøgning i henhold til artikel 44 skal rettighedshaveren sammen med den i nærværende artikels stk. 4 omhandlede anmodning om tidligere bekendtgørelse eller den i nærværende artikels stk. 5 omhandlede anmodning om afkald klart angive, hvilke af de design, der er indeholdt i den pågældende ansøgning, der skal bekendtgøres tidligere eller gives afkald på, og for hvilke design, bekendtgørelsen fortsat skal udsættes.

7. Opfylder rettighedshaveren ikke de krav, der er fastsat i stk. 6, anmoder Kontoret vedkommende om at afhjælpe manglerne inden for en nærmere fastsat frist, der under ingen omstændigheder må udløbe efter udsættelsesperioden på 30 måneder.

8. Afhjælpes den i stk. 7 omhandlede mangel ikke inden for den fastsatte frist, medfører det, at anmodningen om tidlig bekendtgørelse anses for ikke at være indgivet eller at anmodningen om afkald afvises.

9. Anlæggelse af søgsmål på basis af et registreret EU-design i den periode, hvor bekendtgørelsen er udsat, er betinget af, at de i registret indeholdte oplysninger og sagsakten vedrørende ansøgningen har været forelagt den person, mod hvem søgsmål anlægges.

Artikel 63

Bekendtgørelse efter udsættelsesperiodens udløb

Ved udløbet af den udsættelsesperiode, der er omhandlet i artikel 62, eller i tilfælde af en anmodning om tidligere bekendtgørelse, skal Kontoret, så snart det er teknisk muligt:

a) bekendtgøre det registrerede EU-design i Registreringstidende for EU-design med de nærmere oplysninger, der er påkrævet i medfør af de regler, der er vedtaget i henhold til artikel 61, sammen med en angivelse af, at ansøgningen indeholdt en anmodning om udsættelse af bekendtgørelsen i henhold til artikel 62

b) give offentligheden aktindsigt i samtlige sagsakter vedrørende designet

c) give offentligheden aktindsigt i samtlige indførelser i registret, herunder sådanne, som i henhold til artikel 109, stk. 5, har været undtaget fra aktindsigt.

Artikel 64

Registreringscertifikater

Efter bekendtgørelsen af det registrerede EU-design udsteder Kontoret et registreringscertifikat til indehaveren. Kontoret udsteder efter anmodning bekræftede eller ikkebekræftede kopier af certifikatet. Certifikater og kopier udstedes elektronisk.

Artikel 65

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer de oplysninger, som det i artikel 64 omhandlede registreringscertifikat skal indeholde, og registreringscertifikatets form. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 159, stk. 2.

Artikel 66

Fornyelse

1. Registrering af et EU-design fornys efter anmodning fra rettighedshaveren af et registreret EU-design eller af enhver person med udtrykkelig bemyndigelse fra rettighedshaveren til at anmode om fornyelse, forudsat at fornyelsesgebyret er betalt.

2. Kontoret giver rettighedshaveren af det registrerede EU-design og enhver indehaver af en registreret rettighed vedrørende EU-designet meddelelse om registreringsperiodens udløb mindst seks måneder forinden datoen for et sådant udløb. Kontoret kan ikke holdes ansvarligt for manglende meddelelse, som heller ikke berører registreringsperiodens udløb.

3. Anmodningen om fornyelse skal indgives inden for en periode på seks måneder inden registreringsperiodens udløb. Fornyelsesgebyret betales også inden for denne periode.

I mangel heraf kan anmodningen indgives og gebyrerne betales inden for en yderligere periode på seks måneder efter registreringsperiodens udløb, forudsat at der inden for denne yderligere periode betales et tillægsgebyr for for sen betaling af fornyelsesgebyret eller for for sen indgivelse af anmodningen om fornyelse.

4. Den i stk. 1 omhandlede anmodning om fornyelse skal omfatte:

a) navnet på den person, der anmoder om fornyelse

b) registreringsnummeret på det EU-design, der skal fornyes

c) i tilfælde af en samlet ansøgning, en angivelse af de design, for hvilke der ansøges om fornyelse.

Betales fornyelsesgebyret, anses det for at udgøre en anmodning om fornyelse, forudsat at den indeholder alle de fornødne oplysninger for at kunne fastslå betalingens formål.

5. Hvis der er tale om en registrering på basis af en samlet ansøgning i henhold til artikel 44, hvor de betalte gebyrer ikke er tilstrækkelige til at dække alle de design, for hvilke der anmodes om fornyelse, fornyes registreringen for så vidt angår de design, som det åbenbart er meningen, at det betalte beløb skal dække. Kan det ikke på grundlag af andre kriterier fastslås, hvilke design det er meningen at dække, behandler Kontoret designene i den fortløbende numeriske rækkefølge, i hvilken de er indeholdt i den samlede ansøgning.

6. Fornyelsen får virkning fra dagen efter den eksisterende registreringsperiodes udløb. Fornyelsen indføres i registret.

7. Indgives anmodningen om fornyelse inden for perioderne i stk. 3, men de andre betingelser for fornyelse i denne artikel ikke er opfyldt, giver Kontoret ansøgeren meddelelse om de konstaterede mangler.

8. Indgives der ikke en anmodning om fornyelse, eller indgives den efter udløbet af perioden i stk. 3, eller betales gebyrerne ikke eller betales de først efter udløbet af denne periode, eller afhjælpes de i stk. 7 omhandlede mangler ikke inden for den fastsatte frist, afgør Kontoret, at registreringen er udløbet, og giver indehaveren af EU-designet meddelelse herom. Når afgørelsen er blevet endelig, annullerer Kontoret indførelsen af designet i registret. Annulleringen får virkning fra dagen efter den dato, den eksisterende registrering udløb. I de tilfælde, hvor fornyelsesgebyrerne er blevet betalt, men hvor registreringen ikke fornyes, tilbagebetales gebyrerne.

9. Der kan indgives en enkelt anmodning om fornyelse for to eller flere design, forudsat at rettighedshaveren eller den befuldmægtigede er den samme for alle design, der er omfattet af anmodningen. Der skal betales fornyelsesgebyr for hvert design, for hvilket der anmodes om fornyelse.

Artikel 67

Ændring

1. Gengivelsen af det registrerede EU-design må ikke ændres i registret i registreringsperioden eller ved fornyelse heraf, medmindre der er tale om uvæsentlige ændringer.

2. En anmodning fra rettighedshaveren om ændring skal omfatte gengivelsen af det registrerede EU-design i sin ændrede udgave.

3. Anmodningen om ændring anses ikke for indgivet, før gebyret er betalt. Er gebyret ikke blevet betalt eller ikke betalt fuldt ud, giver Kontoret rettighedshaveren meddelelse herom. Der kan indgives en enkelt anmodning om ændring af et og samme element i to eller flere registrerede design, såfremt der er tale om design med samme rettighedshaver. Der skal betales ændringsgebyr for hver registrering, der skal ændres. Er de krav vedrørende ændring af registreringen, der er fastsat i denne artikel og i de gennemførelsesretsakter, der vedtages i henhold til artikel 68, ikke opfyldt, underretter Kontoret rettighedshaveren om manglen. Afhjælpes manglen ikke inden for den af Kontoret fastsatte frist, afslår Kontoret anmodningen om ændring.

4. Bekendtgørelsen af registrering af en ændring omfatter en gengivelse af det ændrede EU-design.

Artikel 68

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser vedrørende ændring

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer de oplysninger, som den i artikel 67, stk. 2, omhandlede ansøgning om ændring skal indeholde. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 159, stk. 2.

Artikel 69

Ændring af navn eller adresse

1. Indehaveren af et registreret EU-design underretter Kontoret om en ændring af indehaverens navn eller adresse, som ikke sker som følge af en overdragelse eller en ændring af ejendomsretten til det registrerede EU-design.

2. Der kan indgives en enkelt anmodning om ændring af navn eller adresse for to eller flere registreringer med samme rettighedshaver.

3. Er de krav vedrørende ændring af navn eller adresse, der er fastsat i denne artikel og i de gennemførelsesretsakter, der vedtages i henhold til artikel 70, ikke opfyldt, underretter Kontoret indehaveren af det registrerede EU-design om manglen. Er manglen ikke afhjulpet inden for en af Kontoret fastsat frist, giver Kontoret afslag på anmodningen.

4. Stk. 1, 2 og 3 finder også anvendelse på en ændring af den registrerede befuldmægtigedes navn eller adresse.

5. Kontoret indfører de oplysninger, der er omhandlet i artikel 104, stk. 3, litra a) og b), i registret.

6. Stk. 1-4 finder anvendelse på ansøgninger om registrerede EU-design. Ændringen indføres i Kontorets sagsakter vedrørende ansøgningen om EU-design.

Artikel 70

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser vedrørende ændring af navn eller adresse

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer de oplysninger, som en anmodning om ændring af navn eller adresse i henhold til artikel 69, stk. 1, skal indeholde. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 159, stk. 2.

AFSNIT VI

AFKALD PÅ OG UGYLDIGHED AF ET REGISTRERET EU-DESIGN

Artikel 71

Afkald

1. Afkald på et registreret EU-design meddeles af rettighedshaveren skriftligt til Kontoret. Det har først virkning, når det er indført i registret.

2. Gives der afkald på et EU-design, for hvilket bekendtgørelsen er udsat, anses de retsvirkninger, der i henhold til denne forordning er knyttet til designet, for ikke at have eksisteret.

3. Et afkald registreres kun med samtykke af indehaveren af en rettighed, der er indført i EU-designregistret. Er en licens registreret, kan et afkald kun indføres i registret, såfremt indehaveren af det registrerede EU-design godtgør at have underrettet licenshaveren om, at indehaveren har til hensigt at give afkald på designet. Afkaldet indføres i registret efter udløbet af en periode på tre måneder efter den dato, hvor rettighedshaveren over for Kontoret godtgør, at vedkommende har underrettet licenstageren om sin hensigt om at give afkald, eller inden udløbet af denne periode, så snart rettighedshaveren dokumenterer, at licenstageren har givet sit samtykke.

4. Indledes der procedurer i henhold til artikel 15 vedrørende retten til et registreret EU-design for en kompetent domstol eller myndighed, indfører Kontoret ikke afkaldet i registret uden sagsøgerens samtykke.

5. Er de krav vedrørende afkald, der er fastsat i denne artikel og i de gennemførelsesretsakter, der vedtages i henhold til artikel 72, ikke opfyldt, underretter Kontoret den rettighedshaver, der erklærer afkald, om manglerne. Afhjælpes manglerne ikke inden for en af Kontoret fastsat frist, afviser Kontoret at registrere afkaldet i registret.

Artikel 72

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser vedrørende afkald

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer:

a) de oplysninger, der skal fremgå af en erklæring om afkald i henhold til artikel 71, stk. 1

b) den type dokumentation, der er nødvendig for at godtgøre samtykke fra en tredjemand i henhold til artikel 71, stk. 3, og samtykke fra en sagsøger i henhold til artikel 71, stk. 4.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 159, stk. 2.

Artikel 73

Begæring om, at et design erklæres ugyldigt

1. Enhver fysisk eller juridisk person samt enhver offentlig myndighed med beføjelse hertil kan indgive en begæring til Kontoret om, at et registreret EU-design erklæres ugyldigt, jf. dog artikel 27, stk. 2-5.

2. Begæringen indgives ved hjælp af en skriftlig begrundet erklæring. Den anses først for at være indgivet, når gebyret for en begæring om, at et design erklæres ugyldigt, er betalt.

3. En begæring om en erklæring af ugyldighed er ikke antagelig, hvis enten Kontoret eller en EU-designdomstol som omhandlet i artikel 119 har truffet afgørelse i en sag vedrørende samme spørgsmål mellem de samme parter, og Kontorets eller EU-designdomstolens afgørelse vedrørende denne ansøgning har fået retskraft.

Artikel 74

Behandling af begæringen

1. Finder Kontoret, at begæringen om en erklæring af ugyldighed er antagelig, undersøger det, hvorvidt de i artikel 27 anførte ugyldighedsgrunde er til hinder for opretholdelse af det registrerede EU-design.

2. Under behandlingen af begæringen om en erklæring af ugyldighed opfordrer Kontoret, så ofte som det er fornødent, parterne til inden for en af Kontoret fastsat frist at indgive bemærkninger om meddelelser fra de øvrige parter eller Kontoret selv.

3. Anmoder indehaveren af det registrerede EU-design herom, skal en ansøger om en erklæring af ugyldighed, der påberåber sig et tidligere EU-varemærke eller nationalt varemærke som et kendetegn i den betydning, der er anvendt i denne forordnings artikel 27, stk. 1, litra e), godtgøre, at der er gjort reel brug af det pågældende varemærke i overensstemmelse med artikel 64, stk. 2 og 3, i forordning (EU) 2017/1001 og de regler, der vedtages i henhold til nærværende forordnings artikel 75.

4. En henvisning til Kontorets afgørelse om begæringen om en erklæring af ugyldighed indføres i registret, når den pågældende afgørelse er blevet endelig.

5. Kontoret kan opfordre parterne til at indgå forlig.

Artikel 75

Delegation af beføjelser vedrørende erklæring af ugyldighed

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 160 med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere de nærmere bestemmelser for proceduren for at erklære et EU-design ugyldigt som omhandlet i artikel 73 og 74, herunder muligheden for at behandle en begæring om en erklæring af ugyldighed som en prioritet, hvis indehaveren af det registrerede EU-design ikke anfægter ugyldighedsgrundene eller de nedlagte påstande.

Artikel 76

Den påståede designkrænkers mulighed for at indtræde i sagen

1. Indgives der begæring om, at et registreret EU-design erklæres for ugyldigt, og så længe Kontoret endnu ikke har truffet endelig afgørelse, kan enhver tredjemand, der godtgør, at der over for vedkommende er blevet iværksat en sag om krænkelse af det samme design, indtræde som part i ugyldighedssagen, hvis anmodning herom fremsættes inden for tre måneder efter den dato, hvor sagen om designkrænkelse blev indledt.

Det samme gælder for tredjemænd, der godtgør både, at indehaveren af EU-designet har anmodet disse om at ophøre med en påstået krænkelse af designet, og at de har indledt en sag for en domstol for at få fastslået, at de ikke krænker EU-designet.

2. En anmodning om at indtræde i en sag som part indgives ved hjælp af en skriftlig begrundet erklæring. Anmodningen anses ikke for indgivet før gebyret omhandlet i artikel 73, stk. 2, er betalt. Derefter vil anmodningen med forbehold af de undtagelser, der fastsættes i gennemførelsesforordningen, blive anset for at være en begæring om, at der træffes afgørelse om ugyldighed.

AFSNIT VII

APPEL

Artikel 77

Afgørelser, der kan påklages

1. Kontorets afgørelser som omhandlet i artikel 141, litra a), b) og c), kan påklages.

2. Artikel 66-72 i forordning (EU) 2017/1001 finder anvendelse på klager, der behandles af appelkamrene i henhold til nærværende forordning, medmindre andet er fastsat i nærværende forordning.

Artikel 78

Delegation af beføjelser vedrørende klagesager

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 160 for at supplere denne forordning ved at præcisere:

a) det formelle indhold af den i artikel 68 i forordning (EU) 2017/1001 omhandlede klage og proceduren for indgivelse og behandling af klagen

b) det formelle indhold og formen af appelkammerets afgørelser som omhandlet i artikel 71 i forordning (EU) 2017/1001

c) tilbagebetalingen af det klagegebyr, der er omhandlet i artikel 68 i forordning (EU) 2017/1001.

AFSNIT VIII

SAGSBEHANDLINGEN VED KONTORET

Afdeling 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 79

Kontorets afgørelser og meddelelser

1. Kontorets afgørelser skal begrundes. De må kun støttes på grunde eller beviser, som de berørte parter har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger om. Finder der mundtlig forhandling sted ved Kontoret, kan afgørelsen afsiges mundtligt. Afgørelsen skal efterfølgende meddeles parterne skriftligt.

2. I alle afgørelser og meddelelser fra Kontoret anføres, hvilken afdeling af Kontoret de hidrører fra, samt navnet eller navnene på den eller de ansvarlige embedsmænd. De skal underskrives af den eller de pågældende embedsmænd eller i stedet for underskrift være påtrykt eller påstemplet Kontorets segl. Den administrerende direktør kan bestemme, at der kan benyttes andre midler til at identificere den pågældende afdeling i Kontoret og navnet på den eller de ansvarlige embedsmænd, eller der kan anvendes en anden form for identificering end segl, hvis afgørelser eller meddelelser fra Kontoret fremsendes via enhver form for teknisk kommunikationsmiddel.

3. De af Kontorets afgørelser, som kan påklages, ledsages af en skriftlig meddelelse om, at enhver klage skal indgives skriftligt til Kontoret senest to måneder efter datoen for meddelelsen af den pågældende afgørelse. Enhver sådan meddelelse skal også henlede parternes opmærksomhed på bestemmelserne i artikel 66, 67, 68, 71 og 72 i forordning (EU) 2017/1001, som også finder anvendelse på klager i henhold til nærværende forordning, jf. nærværende forordnings artikel 77, stk. 2. Parterne kan ikke påberåbe sig, at de ikke har fået meddelelse fra Kontoret om appelmuligheden.

Artikel 80

Kontorets prøvelse af de faktiske omstændigheder af egen drift

1. Under Kontorets sagsbehandling prøver Kontoret af egen drift de faktiske omstændigheder. I sager vedrørende en erklæring af ugyldighed begrænser Kontoret sig imidlertid til at prøve de af parterne fremførte kendsgerninger, beviser og argumenter og til de af parterne nedlagte påstande.

2. Kontoret kan se bort fra kendsgerninger eller beviser, som ikke er påberåbt eller fremført rettidigt af de pågældende parter.

Artikel 81

Mundtlig forhandling

1. Kontoret anordner mundtlig forhandling enten ex officio eller på anmodning af en part i sagen, såfremt det anser det for hensigtsmæssigt.

2. Den mundtlige forhandling ved undersøgerne og den afdeling, der er ansvarlig for registret, er ikke offentlig.

3. Den mundtlige forhandling ved ugyldighedsafdelingen og appelkamrene, herunder afsigelsen af afgørelsen, er offentlig, medmindre den pågældende afdeling, hvor forhandlingerne finder sted, træffer anden bestemmelse i tilfælde, hvor offentlighed ville kunne medføre alvorlige og urimelige ulemper, især for en part i sagen.

Artikel 82

Delegation af beføjelser vedrørende mundtlige forhandlinger

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 160 med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere de nærmere bestemmelser om mundtlig forhandling som omhandlet i artikel 81, herunder de nærmere bestemmelser for anvendelse af sprog i overensstemmelse med artikel 137.

Artikel 83

Bevisoptagelse

1. Under sagsbehandlingen ved Kontoret kan bevisoptagelsen navnlig ske på følgende måder:

a) afhøring af parterne

b) indhentning af oplysninger

c) fremlæggelse af dokumenter og bevismidler

d) afhøring af vidner

e) udtalelser fra sagkyndige

f) skriftlige erklæringer, der er afgivet under ed eller på tro og love, eller som har tilsvarende bindende virkning i henhold til retten i den stat, hvor de er afgivet.

2. Den relevante afdeling i Kontoret kan lade et af sine medlemmer foretage bevisoptagelsen.

3. Anser Kontoret det for påkrævet, at en part, et vidne eller en sagkyndig afgiver mundtlig forklaring, indkalder det den pågældende til at give møde for sig. Fristen for en sådan indkaldelse er mindst én måned, medmindre parten, vidnet eller eksperten er indforstået med en kortere frist.

4. Parterne underrettes om afhøringen af et vidne eller en sagkyndig ved Kontoret. De har ret til at overvære afhøringen og stille spørgsmål til vidnet eller den sagkyndige.

5. Den administrerende direktør fastlægger størrelsen af de udgifter, der skal betales, herunder forskud, for så vidt angår omkostninger ved bevisoptagelse.

Artikel 84

Delegation af beføjelser vedrørende bevisoptagelse

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 160 med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere de nærmere bestemmelser om bevisoptagelse, der er omhandlet i artikel 83.

Artikel 85

Tilstillelse af meddelelser

1. Kontoret tilstiller af egen drift rette vedkommende alle afgørelser og indkaldelser samt de meddelelser, som får en frist til at løbe, eller som skal tilstilles rette vedkommende i henhold til andre bestemmelser i denne forordning eller i retsakter vedtaget i henhold hertil, eller hvis tilstillelse den administrerende direktør har truffet bestemmelse om.

2. Meddelelserne skal sendes elektronisk. De nærmere bestemmelser om elektroniske midler fastlægges af den administrerende direktør.

3. Har det vist sig umuligt for Kontoret at give meddelelse, sker meddelelsen ved offentlig bekendtgørelse. Den administrerende direktør bestemmer, på hvilken måde den offentlige bekendtgørelse skal finde sted, og fastsætter begyndelsestidspunktet for den periode på én måned, ved hvis udløb meddelelsen af dokumentet betragtes om foretaget.

Artikel 86

Delegation af beføjelser vedrørende tilstillelse af meddelelser

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 160 med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere de nærmere bestemmelser om tilstillelse af meddelelser som omhandlet i artikel 85.

Artikel 87

Meddelelse om fortabelse af rettigheder

Konstaterer Kontoret, at en rettighed fortabes som følge af denne forordning eller retsakter vedtaget i henhold hertil, uden at der er truffet nogen afgørelse, giver det de berørte personer meddelelse herom i overensstemmelse med artikel 85. De berørte personer kan anmode om en afgørelse i sagen inden for to måneder efter meddelelsen, hvis de mener, at Kontorets konstatering er urigtig. Kontoret vedtager kun en sådan afgørelse, hvis det ikke deler de pågældende personers opfattelse. Er dette ikke tilfældet, ændrer Kontoret sin konstatering og underretter de personer, der anmoder om afgørelsen, herom.

Artikel 88

Meddelelser til Kontoret

Meddelelser til Kontoret foretages elektronisk. Den administrerende direktør fastsætter, hvilke elektroniske midler der skal anvendes, og på hvilken måde og på hvilke tekniske betingelser sådanne elektroniske midler skal anvendes.

Artikel 89

Delegation af beføjelser vedrørende meddelelser til Kontoret

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 160 med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere de nærmere bestemmelser om meddelelser til Kontoret som omhandlet i artikel 88 og de formularer til sådanne meddelelser, som Kontoret skal stille til rådighed.

Artikel 90

Tidsfrister

1. Frister udtrykkes i hele dage, uger, måneder eller år. Beregningen løber fra dagen efter den dag, på hvilken den relevante begivenhed indtraf. Varigheden af frister skal være mindst én måned og højst seks måneder, medmindre andet er fastsat i denne forordning eller i eventuelle retsakter vedtaget i henhold hertil.

2. Den administrerende direktør fastsætter inden hvert kalenderårs begyndelse de dage, hvor Kontoret ikke er åbent for modtagelse af dokumenter.

3. Den administrerende direktør fastslår varigheden af afbrydelsesperioden i tilfælde af en faktisk afbrydelse af Kontorets forbindelse til tilladte elektroniske kommunikationsmidler.

4. Afbrydes kommunikationen fra sagens parter til Kontoret eller omvendt som følge af en ekstraordinær begivenhed såsom en naturkatastrofe eller en strejke, kan den administrerende direktør fastsætte, at for de parter i sagen, der har hjemsted eller et registreret kontor i det geografiske område, der er berørt af den ekstraordinære begivenhed, eller som har udpeget en befuldmægtiget med forretningssted i dette område, skal alle frister, som ellers ville udløbe på eller efter datoen for påbegyndelsen af en sådan begivenhed, forlænges indtil en bestemt dato. Den administrerende direktør skal ved fastsættelsen af denne dato vurdere, hvornår den ekstraordinære begivenhed ophører. Påvirker begivenheden Kontorets hjemsted, skal det fremgå af den administrerende direktørs fastsættelse, at den gælder for alle parter i sagen.

Artikel 91

Delegation af beføjelser vedrørende beregning og varighed af frister

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 160 med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere de nærmere bestemmelser om den i artikel 90 omhandlede beregning og varighed af frister.

Artikel 92

Rettelse af fejl og åbenlyse forsømmelser

1. Kontoret skal af egen drift eller efter anmodning fra en part rette eventuelle sproglige fejl, skrivefejl eller åbenlyse forsømmelser i dets afgørelser, fejl i forbindelse med registreringen af et EU-design, eller fejl i forbindelse med bekendtgørelsen af registreringen.

2. Anmoder rettighedshaveren om rettelse af fejl i forbindelse med registreringen af et EU-design eller bekendtgørelsen af registreringen, finder artikel 69 tilsvarende anvendelse.

3. Rettelser af fejl i forbindelse med registreringen af et EU-design og i forbindelse med bekendtgørelsen af registreringen bekendtgøres af Kontoret.

Artikel 93

Annullering af indførelser i registret og tilbagekaldelse af afgørelser

1. Har Kontoret foretaget en indførelse i registret eller truffet en afgørelse, der indeholder en åbenlys fejl, der kan tilskrives Kontoret, sørger det for at annullere indførelsen eller tilbagekalde afgørelsen. Er der kun én part i sagen, og krænker indførelsen eller handlingen denne parts rettigheder, foretages annulleringen eller tilbagekaldelsen, selv om parten ikke er opmærksom på fejlen.

2. Den afdeling, der har foretaget indførelsen eller vedtaget afgørelsen, foretager af egen drift eller på anmodning af en af parterne i sagen annulleringen eller tilbagekaldelsen som omhandlet i stk. 1. Annulleringen af indførelsen i registret eller tilbagekaldelsen af afgørelsen skal finde sted senest ét år efter datoen, hvor indførelsen blev foretaget i registret, eller afgørelsen blev truffet, efter høring af parterne i sagen og eventuelle rettighedshavere til det pågældende EU-design, som er indført i registret. Kontoret skal føre registre over sådanne annulleringer og tilbagekaldelser.

3. Denne artikel berører ikke parternes ret til at indgive en klage i overensstemmelse med artikel 77 og 78 eller muligheden for at rette fejl og åbenlyse forsømmelser i overensstemmelse med artikel 92. Indgives der en klage over en af Kontorets afgørelser, der indeholder en fejl, bortfalder appelsagen, når Kontoret tilbagekalder sin afgørelse i henhold til nærværende artikels stk. 1. I sidstnævnte tilfælde tilbagebetales klagegebyret til klageren.

Artikel 94

Delegation af beføjelser vedrørende annullering af indførelser og tilbagekaldelse af afgørelser

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 160 med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere de nærmere bestemmelser om annullering af indførelser og tilbagekaldelse af afgørelser som omhandlet i artikel 93.

Artikel 95

Restitutio in integrum

1. En ansøger eller indehaver af et registreret EU-design eller enhver anden part i en sag ved Kontoret, der trods iagttagelse af den efter omstændighederne fornødne omhu er blevet forhindret i over for Kontoret at overholde en frist, genindsættes på begæring i sine tidligere rettigheder, såfremt den manglende overholdelse af fristen på grund af bestemmelserne i denne forordning har som direkte følge, at en ret eller et retsmiddel fortabes.

2. Ansøgeren indgiver skriftligt begæringen inden to måneder fra ophøret af hindringen for overholdelse af fristen. Undladelsen skal bringes til ophør inden for denne periode. Begæringen er kun antagelig inden for ét år efter udløbet af den ikke overholdte frist. Er ansøgningen om fornyelse af registreringen ikke indgivet eller fornyelsesgebyret ikke betalt, fratrækkes den yderligere periode på seks måneder efter udløbet af registrering, der fremgår af artikel 66, stk. 3, ikke fra perioden på ét år.

3. Begæringen skal begrundes og skal angive de omstændigheder, den støttes på. Den anses først for indgivet, når gebyret for genindsættelse i tidligere rettigheder er betalt. Imødekommes restitutio in integrum, tilbagebetales gebyret.

4. Den afdeling, der er kompetent til at træffe afgørelse om undladelsen, træffer afgørelse om begæringen.

5. Manglende overholdelse af de frister, der er fastsat i denne artikels stk. 2 og i artikel 96, medfører ikke genindsættelse i af de rettigheder, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1.

6. Når den, der ansøger om eller er indehaver af et registreret EU-design, genindsættes i sine tidligere rettigheder, kan vedkommende ikke gøre sine rettigheder gældende over for en tredjemand, som i god tro i perioden mellem tidspunktet for fortabelsen af retten i henhold til ansøgningen om eller registreringen af det registrerede EU-design og det tidspunkt, hvor genindsættelsen i disse rettigheder er blevet bekendtgjort, har markedsført produkter, hvori designet er inkorporeret, eller hvorpå det anvendes, og som falder inden for rammerne af den ved det registrerede EU-design tillagte beskyttelse.

7. Tredjemand, der kan gøre bestemmelserne i stk. 6 gældende, kan inden for en frist på to måneder regnet fra datoen for offentliggørelsen af afgørelsen om genindsættelse i rettighederne rejse tredjemandsindsigelse mod afgørelsen om indsættelse af ansøgeren eller indehaveren af et registreret EU-design i tidligere rettigheder.

8. Denne artikel indskrænker ikke en medlemsstats ret til at meddele restitutio in integrum med hensyn til de frister, som er fastsat i denne forordning, og som skal overholdes i forhold til en sådan stats myndigheder.

Artikel 96

Viderebehandling

1. En ansøger om eller indehaver af et registreret EU-design eller enhver anden part i en sag ved Kontoret, der over for Kontoret har undladt at overholde en frist, kan på begæring opnå viderebehandling, forudsat at undladelsen er bragt til ophør på tidspunktet for denne begæring. Begæringen om viderebehandling kan kun antages, hvis den indgives inden for to måneder efter udløbet af den ikke overholdte frist. Begæringen anses først for indgivet, når gebyret for viderebehandling er betalt.

2. Der indrømmes ikke viderebehandling i tilfælde af overskridelse af de frister, der er fastsat i:

a) denne forordnings artikel 46, artikel 49, stk. 1, artikel 53, stk. 1, artikel 55, stk. 3, artikel 66, stk. 3, og artikel 95, stk. 2

b) artikel 68 og artikel 72, stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001 sammenholdt med nærværende forordnings artikel 77, stk. 2

c) nærværende artikels stk. 1.

3. Den afdeling, der er kompetent til at træffe afgørelse om undladelsen, træffer afgørelse om begæringen om viderebehandling.

4. Imødekommer Kontoret begæringen om viderebehandling, anses virkningerne af den manglende overholdelse af fristen for ikke at være indtrådt. Træffes der afgørelse i tidsrummet mellem udløbet af den ikke overholdte frist og begæringen om viderebehandling, skal den afdeling, der er kompetent til at træffe afgørelse om undladelsen, tage afgørelsen op til fornyet overvejelse og, såfremt udførelsen af selve den undladte handling er tilstrækkelig, træffe en anden afgørelse. Hvis Kontoret efter den fornyede overvejelse finder, at det ikke er nødvendigt at ændre den oprindelige afgørelse, skal det skriftligt bekræfte denne afgørelse.

5. Afslår Kontoret begæringen om viderebehandling, tilbagebetales gebyret.

Artikel 97

Afbrydelse af sagsbehandlingen

1. Sagsbehandlingen ved Kontoret afbrydes:

a) hvis ansøgeren om registrering af et EU-design, indehaveren af et registreret EU-design eller den person, som i henhold til national ret er berettiget til at optræde på ansøgerens eller indehaverens vegne, afgår ved døden eller bliver umyndig

b) hvis ansøgeren om registrering af et EU-design eller indehaveren af et registreret EU-design af retlige grunde som følge af sagsanlæg mod ansøgerens eller indehaverens ejendom er forhindret i at videreføre sagen ved Kontoret

c) hvis den befuldmægtigede for ansøgeren om registrering af et EU-design eller for indehaveren af et registreret EU-design afgår ved døden, bliver umyndig eller på grund af sagsanlæg mod sin ejendom af retlige grunde er forhindret i at videreføre sagen ved Kontoret.

I det omfang dødsfald eller inhabilitet omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra a), ikke berører en i overensstemmelse med artikel 116 udpeget befuldmægtigets fuldmagt, afbrydes sagsbehandlingen kun efter en sådan befuldmægtigets anmodning.

2. Sagsbehandlingen ved Kontoret kan genoptages, så snart identiteten på den person, der er berettiget til at videreføre den, er fastslået, eller Kontoret har udtømt alle rimelige forsøg på at fastslå en sådan persons identitet.

Artikel 98

Delegation af beføjelser vedrørende fortsættelse af sagsbehandlingen

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 160 med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere de nærmere bestemmelser om fortsættelse af den i artikel 97, stk. 2, omhandlede sagsbehandling ved Kontoret.

Artikel 99

Henvisning til almindelige retsgrundsætninger

I mangel af procedurebestemmelser i denne forordning eller i retsakter vedtaget i henhold hertil skal Kontoret tage hensyn til de procesretlige retsgrundsætninger, der er almindelig anerkendt i medlemsstaterne.

Artikel 100

Betalingsforpligtelsers ophør

1. Kontorets krav på betaling af gebyrer bortfalder efter fire år fra udgangen af det kalenderår, i hvilket gebyret forfaldt.

2. Krav mod Kontoret på tilbagebetaling af gebyrer eller af beløb, der ved betaling af et gebyr er betalt for meget, bortfalder efter fire år fra udgangen af det kalenderår, i hvilket kravet er opstået.

3. De i stk. 1 og 2 fastsatte perioder afbrydes i det i stk. 1 nævnte tilfælde ved en anmodning om betaling af gebyret og i det i stk. 2 nævnte tilfælde ved en skriftlig og begrundet anmodning. Ved afbrydelsen begynder en ny periode omgående at løbe, og den udløber senest seks år efter udgangen af det kalenderår, i hvilket den oprindelige periode begyndte at løbe, medmindre der i mellemtiden er anlagt sag til opfyldelse af kravet. I så fald udløber perioden tidligst ét år efter, at retsafgørelsen har fået retskraft.

Afdeling 2

Omkostninger

Artikel 101

Fordeling af omkostninger

1. Den tabende part i en sag om en erklæring af ugyldighed for et registreret EU-design eller en klagesag betaler de gebyrer, som den anden part har betalt for ansøgningen om en erklæring af ugyldighed og for klagen. Den tabende part betaler også alle nødvendige omkostninger i forbindelse med sagen, som den anden part har afholdt, herunder rejseudgifter, opholdsudgifter og salær til en befuldmægtiget som omhandlet i artikel 116, stk. 1, inden for rammerne af de maksimumssatser, som er fastsat for hver omkostningskategori i gennemførelsesretsakten, der vedtages i medfør af artikel 102.

2. Hvor hver part taber sagen på nogle punkter og vinder sagen på andre punkter eller ud fra rimelighedshensyn, træffer Ugyldighedsafdelingen eller appelkammeret afgørelse om en anden fordeling af omkostningerne end hvad der er fastsat i stk. 1.

3. En part, som bringer en sag til ophør ved at trække EU-designansøgningen, ansøgningen om en erklæring af ugyldighed eller klagen tilbage, ved ikke at forny registreringen af EU-designet eller ved at give afkald på det registrerede EU-design, betaler de gebyrer og omkostninger, som er afholdt af den anden part som fastsat i stk. 1 og 2.

4. Indstilles sagen inden afgørelse, træffer ugyldighedsafdelingen eller appelkammeret en skønsmæssig afgørelse om sagsomkostningerne.

5. Er der mellem parterne ved ugyldighedsafdelingen eller appelkammeret enighed om en anden fordeling af omkostningerne end den, der er fastsat i stk. 1-4, tager ugyldighedsafdelingen eller appelkammeret denne enighed i betragtning.

6. Ugyldighedsafdelingen eller appelkammeret fastsætter af egen drift størrelsen af de omkostninger, der skal betales i medfør af denne artikels stk. 1-5, når disse omkostninger er begrænset til de gebyrer, der betales til Kontoret, og til omkostningerne til repræsentation. I alle andre tilfælde fastsætter appelkammerets registreringskontor eller ugyldighedsafdelingen efter anmodning størrelsen af de omkostninger, der skal betales. Anmodningen er kun antagelig i perioden på to måneder efter den dato, hvor den afgørelse, i forbindelse med hvilken der anmodes om fastsættelse af omkostningerne, bliver endelig, og skal ledsages af en faktura og tilhørende dokumentation. For så vidt angår omkostninger til repræsentation i den i artikel 116, stk. 1, anvendte betydning er det tilstrækkeligt med en forsikring fra den befuldmægtigede om, at omkostningerne er afholdt. For så vidt angår andre omkostninger, er det tilstrækkeligt, hvis det fastslås, at de er sandsynlige.

Fastsættes størrelsen af omkostningerne i henhold til dette stykkes første afsnit, fastsættes omkostningerne til repræsentation til det niveau, der er fastsat i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 102, og uden hensyn til, om de faktisk er blevet afholdt.

7. Afgørelser om fastsættelse af sagsomkostninger, der træffes i overensstemmelse med stk. 6, skal begrundes og kan prøves af ugyldighedsafdelingen eller appelkammeret efter anmodning indgivet senest én måned efter datoen for meddelelse af afgørelsen. Anmodningen betragtes først som indgivet, når gebyret for prøvelse af omkostningsfastsættelsen er betalt. Alt efter omstændighederne træffer ugyldighedsafdelingen eller appelkammeret afgørelse om anmodningen om en ændring af afgørelsen om fastsættelse af omkostningerne uden mundtlig forhandling.

Artikel 102

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser vedrørende maksimalsatser for omkostninger

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter maksimalsatserne for de omkostninger, der er nødvendige i forbindelse med sagsbehandlingen, og som den vindende part faktisk har afholdt, som omhandlet i artikel 101, stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 159, stk. 2.

Kommissionen tager ved fastsættelsen af sådanne maksimalsatser i forbindelse med rejse- og opholdsudgifter hensyn til afstanden mellem partens, den befuldmægtigedes, vidnets eller ekspertens bopæl eller forretningssted og det sted, hvor den mundtlige forhandling finder sted, det stadium i processen, hvor omkostningerne afholdes, og, for så vidt angår omkostninger til repræsentation i den i artikel 116, stk. 1, anvendte betydning, behovet for at sikre, at forpligtelsen til at afholde omkostninger ikke kan misbruges af den anden part af taktiske grunde. Derudover beregnes opholdsudgifter i overensstemmelse med vedtægten for tjenestemænd i Unionen og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Unionen, fastsat ved Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ([14]). Den tabende part afholder kun omkostningerne for én part i sagsbehandlingen, og, i givet fald, én befuldmægtiget.

Artikel 103

Tvangsfuldbyrdelse af afgørelser om fastsættelse af omkostninger

1. Enhver endelig afgørelse truffet af Kontoret om fastsættelse af omkostninger kan tvangsfuldbyrdes.

2. Tvangsfuldbyrdelsen sker efter de civile retsplejeregler i kraft i den medlemsstat, på hvis område den finder sted. Hver medlemsstat udpeger én myndighed, der er ansvarlig for at efterprøve den i stk. 1 omhandlede afgørelses ægthed, og meddeler dennes kontaktoplysninger til Kontoret, Domstolen og Kommissionen. Fuldbyrdelsespåtegning skal påføres af den pågældende myndighed efter en prøvelse, der kun omfatter ægtheden af afgørelsen.

3. Når formkravene omhandlet i stk. 2 er opfyldt på den pågældende parts begæring, kan denne lade tvangsfuldbyrdelsen udføre i overensstemmelse med den nationale ret ved indbringelse direkte for den kompetente myndighed.

4. Tvangsfuldbyrdelse kan kun udsættes, såfremt Domstolen har truffet afgørelse herom. Prøvelsen af fuldbyrdelsesforanstaltningernes lovlighed falder dog inden for de den pågældende medlemsstats domstoles kompetence.

([14]) Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 af 29. februar 1968 om vedtægten for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber samt om særlige midlertidige foranstaltninger for tjenestemænd i Kommissionen (EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1968/259(1)/oj).

Afdeling 3

Underretning af offentligheden og af medlemsstaternes myndigheder

Artikel 104

EU-designregister

1. Kontoret fører et register over registrerede EU-design, som det skal holde ajourført.

2. Registret skal indeholde følgende indførelser vedrørende registreringer af EU-design:

a) datoen for indgivelse og registrering af ansøgningen, jf. artikel 59, stk. 3

b) ansøgningens journalnummer og journalnummeret på hvert enkelt design, der er omfattet af en samlet ansøgning

c) datoen for bekendtgørelsen af registreringen

d) ansøgerens navn, by og land

e) den befuldmægtigedes navn og forretningsadresse, for så vidt det ikke er en befuldmægtiget som omhandlet i artikel 115, stk. 3, første afsnit

f) gengivelsen af designet

g) betegnelserne for produkterne med foranstilling af numrene på klasserne og underklasserne i Locarnoklassifikationen

h) oplysninger om påberåbelse af prioritet, jf. artikel 50

i) oplysninger om påberåbelse af udstillingsprioritet, jf. artikel 53

j) en angivelse af designeren eller designerteamet, jf. artikel 18, eller en erklæring om, at designeren eller designerteamet har givet afkald på retten til at blive nævnt

k) det sprog, som ansøgningen er indgivet på, samt en angivelse af det andet sprog, som ansøgeren har anført i ansøgningen, jf. artikel 137, stk. 3

l) datoen for registrering af designet i registret og registreringsnummeret, jf. artikel 59, stk. 1

m) en angivelse af eventuelle anmodninger om udsættelse af bekendtgørelsen, jf. artikel 62, stk. 3, med angivelse af datoen for udsættelsens udløb

n) en angivelse af, at der er indgivet en beskrivelse, jf. artikel 42, stk. 3, litra a).

3. I registret indføres desuden følgende, hver med angivelse af datoen for indførelsen:

a) ændringer i indehaverens navn, by eller land, jf. artikel 69

b) ændringer i den befuldmægtigedes navn og forretningsadresse, for så vidt det ikke er en befuldmægtiget som omhandlet i artikel 115, stk. 3, første afsnit

c) hvis der udpeges en ny befuldmægtiget, dennes navn og forretningsadresse

d) ændringer i designerens eller designerteamets navn, jf. artikel 18

e) rettelser af fejl og åbenlyse forsømmelser, jf. artikel 92

f) ændringer af designet, jf. artikel 67

g) en angivelse af, at der er indledt procedurer vedrørende retten til et registreret EU-design ved den kompetente ret eller myndighed, jf. artikel 15, stk. 5, litra a)

h) datoen for og de nærmere oplysninger om den kompetente domstols eller myndigheds endelige afgørelse eller anden afslutning af sagen, jf. artikel 15, stk. 5, litra b)

i) en ændring af ejerskabet, jf. artikel 15, stk. 5, litra c)

j) en overdragelse, jf. artikel 31

k) stiftelse eller overdragelse af en tingslig rettighed, jf. artikel 33, og den tingslige rettigheds art

l) en tvangsfuldbyrdelse, jf. artikel 34, og insolvensbehandling, jf. artikel 35

m) meddelelse eller overdragelse af en licens, jf. artikel 16, stk. 2, eller artikel 36, samt i givet fald den i artikel 37, stk. 3, art af licensen

n) fornyelsen af registreringen, jf. artikel 66, og den dato, fra hvilken fornyelsen får virkning

o) fastlæggelse af udløbet af registreringen, jf. artikel 66, stk. 8

p) en erklæring om afkald fra rettighedshaveren, jf. artikel 71, stk. 1

q) datoen for indgivelse af og oplysninger om en begæring om en erklæring af ugyldighed, jf. artikel 73, et modkrav om erklæring af ugyldighed, jf. artikel 123, stk. 5, eller en indgivet klage, jf. artikel 77

r) datoen for og oplysningerne om den endelige afgørelse om ansøgningen om en erklæring af ugyldighed, jf. artikel 74, om den endelige afgørelse om et modkrav om en erklæring af ugyldighed, jf. artikel 125, stk. 3, den endelige afgørelse om en klage, jf. artikel 77, eller enhver anden afslutning af sagsbehandlingen i henhold til disse artikler

s) annullering af indførelsen vedrørende den registrerede befuldmægtigede, jf. stk. 2, litra e)

t) ændringen eller annulleringen i registret af de i stk. 3, litra l), m) og n), omhandlede oplysninger

u) tilbagekaldelsen af en afgørelse eller annulleringen af en indførelse i registret, jf. artikel 93, når tilbagekaldelsen vedrører en afgørelse eller annulleringen vedrører en indførelse, der er blevet bekendtgjort.

4. Den administrerende direktør kan bestemme, at andre oplysninger end dem, der er omhandlet i stk. 2 og 3, skal indføres i registret.

5. Registret kan føres elektronisk. Kontoret indsamler, systematiserer, offentliggør og opbevarer de i stk. 1, 2 og 3 omhandlede oplysninger, herunder personoplysninger, med henblik på de formål, der er fastlagt i stk. 8. Kontoret sørger for, at registret er let tilgængeligt for offentligheden.

6. Indehaveren af et registreret EU-design gives meddelelse om alle ændringer i registret.

7. Er adgangen til registret ikke begrænset i henhold til artikel 109, stk. 5, udsteder Kontoret elektronisk på anmodning bekræftede eller ikkebekræftede udskrifter af registret.

8. Behandlingen af data vedrørende indførelserne omhandlet i stk. 2 og 3, herunder eventuelle personoplysninger, finder sted med henblik på:

a) administration af ansøgningerne, registreringerne, eller begge dele, som beskrevet i denne forordning og i eventuelle retsakter vedtaget i henhold hertil

b) vedligeholdelse af et offentligt register, der giver offentlige myndigheder og erhvervsdrivende aktindsigt og adgang til oplysninger, således at de kan udøve deres rettigheder i henhold til denne forordning og blive underrettet om eksistensen af tidligere rettigheder, der tilhører tredjemand

c) udarbejdelse af rapporter og statistikker, således at Kontoret kan optimere sit arbejde og forbedre systemet for registrering af EU-design.

9. Alle dataene, herunder personoplysninger, vedrørende indførelserne anført i denne artikels stk. 2 og 3 anses for at være af offentlig interesse og kan tilgås af enhver tredjemand, medmindre andet er fastsat i artikel 62, stk. 2. Indførelserne i registret opbevares i en ubegrænset periode.

Artikel 105

Database

1. Ud over at være forpligtet til at føre et register som fastsat i artikel 104, indsamler og opbevarer Kontoret i en elektronisk database alle de oplysninger, som rettighedshavere eller enhver anden part i en sag har givet i medfør af denne forordning eller retsakter vedtaget i henhold hertil.

2. Den elektroniske database kan omfatte personoplysninger udover dem, der er omfattet af registret i medfør af artikel 104, såfremt sådanne personoplysninger er påkrævet ved denne forordning eller ved retsakter vedtaget i henhold hertil. Indsamlingen, opbevaringen og behandlingen af personoplysninger tjener følgende formål:

a) administration af ansøgningerne, registreringerne, eller begge dele, som beskrevet i denne forordning og i retsakter vedtaget i henhold hertil

b) adgang til de oplysninger, som er nødvendige for at kunne føre de relevante sager lettere og mere effektivt

c) kommunikation med ansøgerne og andre parter i sagen

d) udarbejdelse af rapporter og statistikker, således at Kontoret kan optimere sit arbejde og forbedre systemets funktion.

3. Den administrerende direktør fastsætter betingelserne for adgang til databasen og for, hvordan indholdet heraf, bortset fra de personoplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, men inklusive dataene i artikel 104, kan stilles til rådighed.

4. Adgang til de i stk. 2 omhandlede personoplysninger begrænses, og sådanne personoplysninger gøres ikke offentligt tilgængelige, medmindre den berørte part udtrykkeligt har samtykket hertil.

5. Alle data opbevares på ubestemt tid. Den berørte part kan dog anmode om, at personoplysninger fjernes fra databasen 18 måneder efter, at det registrerede EU-design er udløbet, eller at den relevante inter partes-procedure er afsluttet. Den berørte part har til enhver tid ret til at få rettet unøjagtige eller forkerte data.

Artikel 106

Onlineadgang til afgørelser

1. Kontorets afgørelser vedrørende registrerede EU-design gøres tilgængelige online, således at den brede offentlighed informeres og kan konsultere disse. Enhver part i en sag, der førte til vedtagelsen af afgørelsen, kan anmode om, at alle personoplysninger i afgørelsen fjernes.

2. Kontoret kan give onlineadgang til retsafgørelser afsagt af nationale domstole og Unionens domstole, som vedrører dets opgaver, for at øge offentlighedens kendskab til spørgsmål om intellektuelle ejendomsrettigheder og fremme harmonisering af praksis. Kontoret skal overholde betingelserne for den første bekendtgørelse for så vidt angår personoplysninger.

Artikel 107

Regelmæssigt udkommende publikationer

1. Kontoret udgiver regelmæssigt:

a) Registreringstidende for EU-design, der indeholder bekendtgørelser af de indførelser, der har fundet sted i registret, samt andre oplysninger vedrørende registreringer af EU-design, hvis bekendtgørelse er påkrævet ved denne forordning eller ved retsakter vedtaget i henhold hertil

b) Kontorets Meddelelsesblad, der indeholder meddelelser og oplysninger af generel karakter fra den administrerende direktør samt andre oplysninger af relevans for denne forordning eller dens gennemførelse.

Publikationerne omhandlet i første afsnits litra a) og b) kan foretages elektronisk.

2. Registreringstidende for EU-design offentliggøres på en måde og med en hyppighed, der fastsættes af den administrerende direktør.

3. Kontorets Meddelelsesblad offentliggøres på Kontorets officielle sprog. Den administrerende direktør kan dog bestemme, at visse oplysninger skal bekendtgøres i Kontorets Meddelelsesblad på Unionens officielle sprog.

Artikel 108

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser vedrørende regelmæssigt udkommende bekendtgørelser

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer:

a) den dato, der skal betragtes som datoen for bekendtgørelse i Registreringstidende for EU-design

b) den måde, hvorpå indførelser vedrørende registreringen af et design, som ikke indeholder ændringer i forhold til bekendtgørelsen af ansøgningen, bekendtgøres

c) de former, hvori udgaver af Kontorets Meddelelsesblad kan gøres tilgængelige for offentligheden.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 159, stk. 2.

Artikel 109

Aktindsigt

1. Aktindsigt vedrørende ansøgninger om registrering af EU-design, som endnu ikke er bekendtgjort, eller sagsakter vedrørende registrerede EU-design, hvis bekendtgørelse er blevet udsat i overensstemmelse med artikel 62, eller som der, efter at udsættelse med bekendtgørelse har fundet sted, er blevet givet afkald på før eller ved udløbet af udsættelsesperioden for bekendtgørelsen, gives kun med samtykke fra den, der ansøger om eller er indehaver af rettigheder over et registreret EU-design.

2. Enhver, der kan godtgøre at have en legitim interesse, kan uden samtykke fra ansøgeren eller den, der er indehaver af det registrerede EU-design, få aktindsigt forud for bekendtgørelsen eller efter afkald på designet i det i stk. 1 fastsatte tilfælde.

Dette gælder navnlig, hvis den pågældende person kan godtgøre, at den, der ansøger om eller er indehaver af rettigheder over et registreret EU-design, har taget skridt med henblik på over for den pågældende person at påberåbe sig rettigheder i henhold til det registrerede EU-design.

3. Efter bekendtgørelsen af det registrerede EU-design kan enhver på begæring få adgang til sagsakterne.

4. I tilfælde af aktindsigt i henhold til stk. 2 eller 3 er følgende dele af sagsakten undtaget fra aktindsigt:

a) dokumenter vedrørende inhabilitet i henhold til artikel 169 i forordning (EU) 2017/1001

b) udkast til afgørelser og udtalelser samt andre interne dokumenter, som tjener til at forberede afgørelser og udtalelser

c) de dele af sagsakten, som den pågældende part, før der blev begæret om aktindsigt, specielt har ønsket skulle være fortrolige, medmindre aktindsigt for de pågældende dele af aktmappen er berettiget, fordi den part, der søger om aktindsigt, har en mere tungtvejende legitim interesse heri.

5. Er registreringen genstand for udsættelse af bekendtgørelsen i henhold til artikel 62, stk. 1, er adgangen til registret for andre personer end indehaveren af det registrerede EU-design begrænset til rettighedshaverens navn, navnet på en eventuel befuldmægtiget, ansøgnings- og registreringsdatoen, ansøgningens journalnummer og angivelsen af, at bekendtgørelsen er udsat. I sådanne tilfælde må de bekræftede eller ikkebekræftede udskrifter af registret kun indeholde rettighedshaverens navn, en eventuel befuldmægtigets navn, ansøgnings- og registreringsdatoen, ansøgningens journalnummer og angivelsen af, at bekendtgørelsen er udsat, medmindre begæringen om udskrifter er fremsat af rettighedshaveren eller dennes befuldmægtigede.

Artikel 110

Procedurer for aktindsigt

1. Aktindsigt vedrørende registrerede EU-design, som der anmodes om i henhold til artikel 109, stk. 3, opnås ved tekniske metoder for lagring af sagsakterne. En sådan aktindsigt skal ske online. Den administrerende direktør fastsætter midlerne til aktindsigt.

2. Vedrører anmodningen om aktindsigt en ansøgning om registrering af et EU-design eller et registreret EU-design, hvis bekendtgørelse er blevet udsat i overensstemmelse med artikel 62, eller som der, efter at udsættelse med bekendtgørelse har fundet sted, er blevet givet afkald på før eller på datoen for udløbet af udsættelsesperioden for bekendtgørelsen, skal anmodningen indeholde bevis for:

a) at ansøgeren om eller rettighedshaveren til det pågældende EU-design har givet samtykke til aktindsigt, eller

b) at den person, der anmoder om aktindsigt, har godtgjort en legitim interesse i aktindsigt.

3. På anmodning gives der aktindsigt ved hjælp af elektroniske kopier af sagsaktens dokumenter. Kontoret udsteder også elektronisk på anmodning bekræftede eller ikkebekræftede kopier af en ansøgning om registrering af et EU-design.

Artikel 111

Meddelelse om oplysninger indeholdt i sagsakterne

Med forbehold af de begrænsningerne, der følger af artikel 109, kan Kontoret på anmodning meddele oplysninger fra enhver sagsakt i enhver sagsbehandling vedrørende en EU-designansøgning eller et registreret EU-design.

Artikel 112

Opbevaring af sagsakter

1. Kontoret opbevarer sagsakterne vedrørende enhver sagsbehandling af EU-designansøgninger og registrerede EU-design. Den administrerende direktør fastsætter, i hvilken form disse sagsakter skal opbevares.

2. Opbevares sagsakterne i elektronisk format, opbevares de elektroniske filer eller sikkerhedskopier heraf på ubestemt tid. De originale dokumenter, der indgives af sagens parter, og som ligger til grund for sådanne elektroniske filer, bortskaffes et vist tidsrum efter, at Kontoret har modtaget disse, idet den administrerende direktør fastsætter dette tidsrum.

3. Hvis og i det omfang sagsakter eller dele af sagsakter opbevares i en anden form end elektronisk, opbevares dokumenter eller bevismidler, der udgør en del af sådanne sagsakter, i mindst fem år fra udgangen af det år, hvor:

a) ansøgningen afslås eller trækkes tilbage

b) registreringen af EU-designet udløber definitivt

c) afkaldet på det registrerede EU-design indføres i registret, jf. artikel 71

d) det registrerede EU-design slettes endeligt af registret.

Artikel 113

Administrativt samarbejde

1. Kontoret og medlemsstaternes domstole eller andre kompetente myndigheder yder efter anmodning hinanden bistand ved at meddele oplysninger eller give aktindsigt, medmindre denne forordning eller national ret bestemmer andet. Giver Kontoret domstole, anklagemyndigheder eller centrale myndigheder for industriel ejendomsret aktindsigt, er denne aktindsigt ikke underkastet begrænsningerne i artikel 109.

2. Kontoret opkræver ikke gebyrer for meddelelse af oplysninger eller for at give aktindsigt.

Artikel 114

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser vedrørende administrativt samarbejde

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de nærmere ordninger for udveksling af oplysninger mellem Kontoret og medlemsstaternes myndigheder og for aktindsigt i de i artikel 113 omhandlede sagsakter, idet der tages hensyn til de begrænsninger, som aktindsigt i sager vedrørende EU-designansøgninger eller -registreringer er underlagt i henhold til artikel 109, når der gives aktindsigt til tredjemand. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 159, stk. 2.

Afdeling 4

Repræsentation

Artikel 115

Almindelige principper for repræsentation

1. Ingen er forpligtet til at lade sig repræsentere ved Kontoret, jf. dog stk. 2.

2. Uden at det berører denne artikels stk. 3, andet afsnit, skal fysiske eller juridiske personer, der hverken har bopæl eller hovedsæde eller et faktisk og egentligt industrielt eller kommercielt forretningssted i EØS, være repræsenteret ved Kontoret i overensstemmelse med artikel 116, stk. 1, i enhver sag, der behandles i henhold til denne forordning, med undtagelse af indgivelsen af en ansøgning om registrering af et EU-design.

3. Fysiske eller juridiske personer, der har bopæl eller hovedsæde eller et faktisk og egentligt industrielt eller kommercielt forretningssted i EØS, kan lade sig repræsentere ved Kontoret af en af deres ansatte.

En ansat hos en juridisk person, som er omfattet af dette stykke, kan også repræsentere andre juridiske personer, der har økonomisk tilknytning til førstnævnte juridiske person, selv om disse andre juridiske personer hverken har bopæl eller hovedsæde eller et faktisk og egentligt industrielt eller kommercielt forretningssted i EØS.

Ansatte, der repræsenterer personer i den i dette stykke anvendte betydning, skal efter anmodning fra Kontoret eller, hvis det er relevant, fra parten i sagen give Kontoret en underskrevet fuldmagt til indsættelse i sagsakterne.

4. Er der mere end én ansøger eller mere end én tredjemand, der handler i fællesskab, udpeges der en fælles befuldmægtiget.

Artikel 116

Faglig repræsentation

1. Repræsentationen af fysiske eller juridiske personer i sager ved Kontoret i henhold til denne forordning kan kun varetages af:

a) en advokat, der har bestalling i en af de stater, der er part i EØS-aftalen, og som har sit forretningssted i EØS, for så vidt vedkommende i den pågældende stat har repræsentationsret i sager om industriel ejendomsret

b) godkendte befuldmægtigede, hvis navne fremgår af listen over godkendte mødeberettigede, der er omhandlet i artikel 120, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001

c) godkendte befuldmægtigede, hvis navne fremgår af den i stk. 4 omhandlede særlige liste over godkendte befuldmægtigede i designsager.

2. De i stk. 1, litra c), omhandlede godkendte befuldmægtigede har kun ret til at repræsentere tredjeparter i designsager ved Kontoret.

3. Befuldmægtigede, der optræder i sager ved Kontoret, skal efter anmodning fra Kontoret eller, hvis det er relevant, fra den anden part i sagen give Kontoret en underskrevet fuldmagt til indsættelse i sagsakterne.

4. Kontoret udarbejder og ajourfører en særlig liste over godkendte befuldmægtigede i designsager. På denne liste kan opføres enhver fysisk person, der opfylder alle følgende betingelser:

a) er statsborger i en af de stater, der er part i EØS-aftalen

b) har sit forretningssted eller ansættelsessted i EØS

c) er bemyndiget til at repræsentere fysiske eller juridiske personer i designsager ved Beneluxkontoret for intellektuel ejendomsret eller ved det centrale kontor for industriel ejendomsret i en stat, der er part i EØS-aftalen.

Er bemyndigelsen omhandlet i første afsnit, litra c), ikke betinget af særlige faglige kvalifikationer, skal en person, der ansøger om opførelse på listen over befuldmægtigede i designsager ved Beneluxkontoret for intellektuel ejendomsret eller et centralt kontor for industriel ejendomsret, have optrådt regelmæssigt i designsager i mindst fem år.

Personer, hvis faglige kvalifikationer med hensyn til at repræsentere fysiske eller juridiske personer i designsager ved Beneluxkontoret for intellektuel ejendomsret eller et centralt kontor for industriel ejendomsret er officielt anerkendt i henhold til den pågældende stats forskrifter, skal dog ikke være forpligtet til at have udøvet erhvervet.

5. Opførelse på listen over godkendte befuldmægtigede i designsager foretages efter anmodning ledsaget af en attest fra Beneluxkontoret for intellektuel ejendomsret eller det centrale kontor for industriel ejendomsret i den pågældende medlemsstat, hvoraf det fremgår, at betingelserne i stk. 4 er opfyldt. Opførelsen på listen over godkendte befuldmægtigede i designsager bekendtgøres i Kontorets Meddelelsesblad.

6. Den administrerende direktør kan dispensere fra enhver af følgende:

a) kravet i stk. 4, første afsnit, litra a), i tilfælde af højt kvalificerede fagfolk, forudsat at kravene i stk. 4, første afsnit, litra b) og c), er opfyldt

b) kravet i stk. 4, andet afsnit, hvis den person, der ansøger om optagelse på listen, godtgør, at vedkommende har erhvervet de krævede kvalifikationer på anden vis.

7. En person kan slettes af listen over godkendte befuldmægtigede i designsager på dennes begæring, eller når vedkommende ikke længere har handleevne som godkendt befuldmægtiget. Ændringer i listen over godkendte befuldmægtigede i designsager bekendtgøres i Kontorets Meddelelsesblad.

8. Befuldmægtigede, der handler ved Kontoret, opføres i den database, der er omhandlet i artikel 105, og gives et identifikationsnummer. Kontoret kan kræve, at den befuldmægtigede dokumenterer den faktiske og egentlige karakter af dennes etablering eller beskæftigelse på en hvilken som helst af de angivne adresser. Den administrerende direktør kan fastsætte de formelle krav for opnåelse af et identifikationsnummer, navnlig for sammenslutninger af befuldmægtigede, og for opførelse af befuldmægtigede i databasen.

Artikel 117

Delegation af beføjelser vedrørende faglig repræsentation

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 160 for at supplere denne forordning ved at præcisere:

a) betingelserne og proceduren for udpegelse af en fælles befuldmægtiget som omhandlet i artikel 115, stk. 4

b) de betingelser, hvorpå ansatte som omhandlet i artikel 115, stk. 3, og godkendte befuldmægtigede som omhandlet i artikel 116, stk. 1, skal indgive en underskrevet fuldmagt til Kontoret for at kunne varetage repræsentation, og indholdet af den pågældende fuldmagt

c) de omstændigheder, hvorunder en person kan slettes af listen over godkendte befuldmægtigede i designspørgsmål som omhandlet i artikel 116, stk. 7.

AFSNIT IX

KOMPETENCE OG RETSPLEJE I SØGSMÅL VEDRØRENDE EU-DESIGN

Afdeling 1

Kompetence og fuldbyrdelse

Artikel 118

Anvendelse af EU-regler om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, finder EU-reglerne om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område anvendelse på sager vedrørende EU-design og ansøgninger om registrering af EU-design samt på sager i forbindelse med litispendens og indbyrdes sammenhængende krav vedrørende EU-design og nationale design.

2. For så vidt angår sager i forbindelse med de i denne forordnings artikel 120 omhandlede søgsmål og krav:

a) finder artikel 4 og 6, artikel 7, nr. 1), 2), 3) og 5), og artikel 35 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 ([15]) ikke anvendelse

b) finder artikel 25 og 26 i forordning (EU) nr. 1215/2012 anvendelse med de begrænsninger, der er fastsat i nærværende forordnings artikel 121, stk. 4

c) finder bestemmelserne i kapitel II i forordning (EU) nr. 1215/2012, der finder anvendelse på personer, som har bopæl i en medlemsstat, ligeledes anvendelse på personer, som ikke har bopæl i nogen af medlemsstaterne, men som har et forretningssted i en af disse.

([15]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT L 351 af 20.12.2012, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1215/oj).

3. Henvisningerne i denne forordning til forordning (EU) nr. 1215/2012 skal, hvor det er relevant, omfatte aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ([16]), indgået den 19. oktober 2005.

Afdeling 2

Retssager om krænkelse af EU-design og om EU-designs gyldighed

Artikel 119

EU-designdomstole

1. Medlemsstaterne udpeger på deres områder det mindst mulige antal nationale domstole i første og anden instans som muligt (EU-designdomstole), til varetagelse af de opgaver, der pålægges ved denne forordning.

2. Enhver ændring i antal, betegnelse eller stedlige kompetence af de EU-designdomstole, der er opført på den liste over EU-designdomstole, som en medlemsstat har meddelt Kommissionen i overensstemmelse med artikel 80, stk. 2, i forordning (EF) nr. 6/2002, skal straks meddeles Kommissionen af den pågældende medlemsstat.

3. Kommissionen meddeler medlemsstaterne de i stk. 2 omhandlede oplysninger og offentliggør dem i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 120

Kompetence med hensyn til søgsmål vedrørende krænkelse og gyldighed

EU-designdomstolene har enekompetence til at afgøre:

a) søgsmål vedrørende krænkelse af EU-design og, for så vidt dette er tilladt efter national ret, søgsmål vedrørende risiko for sådan krænkelse

b) søgsmål for at få fastslået, at der ikke foreligger krænkelse af et EU-design, for så vidt sådanne søgsmål er tilladt efter national lovgivning

c) søgsmål om, at et ikke-registreret EU-design erklæres ugyldigt

d) modkrav om, at et EU-design erklæres ugyldigt, der er fremsat i forbindelse med søgsmål i henhold til litra a).

Artikel 121

International kompetence

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning eller i de bestemmelser i forordning (EU) nr. 1215/2012, der finder anvendelse i henhold til nærværende forordnings artikel 118, indbringes sager i forbindelse med de søgsmål og krav, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 120, for domstolene i den medlemsstat, hvor sagsøgte har sin bopæl, eller, såfremt vedkommende ikke har bopæl i nogen af medlemsstaterne, i en hvilken som helst medlemsstat, hvor sagsøgte har et forretningssted.

2. Har sagsøgte hverken bopæl eller forretningssted i nogen af medlemsstaterne, indbringes sådanne søgsmål for domstolene i den medlemsstat, hvor sagsøger har sin bopæl, eller, såfremt sagsøger ikke har bopæl i nogen af medlemsstaterne, i en hvilken som helst medlemsstat, hvor sagsøgeren har et forretningssted.

3. Har hverken sagsøgte eller sagsøger en sådan bopæl eller et sådant forretningssted, indbringes sådanne søgsmål for domstolene i den medlemsstat, hvor Kontoret har sit hjemsted.

([16]) EUT L 299 af 16.11.2005, s. 62.

4. Uanset denne artikels stk. 1, 2 og 3:

a) finder artikel 25 i forordning (EU) nr. 1215/2012 anvendelse, hvis parterne aftaler, at en anden EU-designdomstol skal have kompetence

b) finder artikel 26 i forordning (EU) nr. 1215/2012 anvendelse, hvis sagsøgte giver møde for en anden EU-designdomstol.

5. Søgsmål af den i artikel 120, litra a) og d), omhandlede art kan ligeledes indbringes for domstolene i den medlemsstat, hvor krænkelsen har fundet sted, eller hvor der er risiko for, at den vil finde sted.

Artikel 122

Kompetenceområde ved designkrænkelse

1. En EU-designdomstol, der har kompetence på grundlag af artikel 121, stk. 1, 2, 3 eller 4, er kompetent med hensyn til krænkelser, der har fundet sted, eller som der er risiko for vil finde sted i en medlemsstat.

2. En EU-designdomstol, der har kompetence på grundlag af artikel 121, stk. 5, er kun kompetent med hensyn til krænkelser, der har fundet sted, eller som der er risiko for vil finde sted i den medlemsstat, hvor domstolen er beliggende.

Artikel 123

Søgsmål eller modkrav om, at et EU-design erklæres ugyldigt

1. Et søgsmål med påstand om eller et modkrav om, at et EU-design erklæres ugyldigt, kan kun anlægges eller fremsættes under henvisning til de i artikel 27 omhandlede ugyldighedsgrunde.

2. I de i artikel 27, stk. 2, 3, 4 og 5, omhandlede tilfælde kan søgsmålet kun anlægges og modkravet kun fremsættes af den person, der er berettiget hertil i henhold til de pågældende bestemmelser.

3. Fremsættes modkravet i en retssag, hvori indehaveren af EU-designet ikke allerede er part, underrettes indehaveren herom og kan herefter indtræde i sagen på de betingelser, der er fastsat i retten i den medlemsstat, hvor domstolen er beliggende.

4. Gyldigheden af et EU-design kan ikke anfægtes i en sag, hvor der nedlægges påstand om ikke-krænkelse.

5. Den EU-designdomstol, ved hvilken der er fremsat modkrav om, at et registreret EU-design erklæres ugyldigt, må ikke behandle modkravet, før enten den interesserede part eller domstolen har meddelt Kontoret datoen for fremsættelsen af modkravet. Kontoret registrerer disse oplysninger i registret i overensstemmelse med artikel 104, stk. 3, litra q). Var en ansøgning om, at det registrerede EU-design erklæres ugyldigt, allerede blevet fremsat for Kontoret, før modkravet blev indgivet, skal domstolen underrettes herom af Kontoret og udsætte behandlingen af sagen i overensstemmelse med artikel 130, stk. 1, indtil afgørelsen vedrørende ansøgningen er endelig, eller indtil ansøgningen er trukket tilbage.

6. Den EU-designdomstol, der behandler et modkrav om, at et registreret EU-design erklæres ugyldig, kan på begæring af rettighedshaveren af det registrerede EU-design og efter at have hørt de øvrige parter udsætte sagens behandling og anmode sagsøgte om inden for en nærmere angivet frist, som fastsættes af domstolen, at indgive en ansøgning om en erklæring af ugyldighed. Indgives ansøgningen ikke inden for den fastsatte frist, optages sagen til fortsat behandling og modkravet anses for frafaldet. Artikel 130, stk. 3, finder anvendelse.

Artikel 124

Formodning om gyldighed — realitetsindsigelse

1. I sager om krænkelse eller risiko for krænkelse af et registreret EU-design anser EU-designdomstolene EU-designet for gyldigt. Gyldigheden kan kun anfægtes ved et modkrav med påstand om erklæring af ugyldighed. Påstand om et EU-designs ugyldighed, der er fremsat i anden form end som modkrav, skal dog tages til påkendelse, såfremt sagsøgte påberåber sig, at EU-designet kunne erklæres ugyldigt på grund af en sagsøgte tilkommende tidligere national designrettighed i den i artikel 27, stk. 1, litra d), anvendte betydning.

2. I sager om krænkelse eller risiko for krænkelse af et ikke-registreret EU-design, anser EU-designdomstolene EU-designet for gyldigt, såfremt rettighedshaveren fremlægger bevis for, at de i artikel 12 fastsatte betingelser er opfyldt, og påviser, hvorved vedkommendes EU-design har individuel karakter. Sagsøgte kan dog anfægte dets gyldighed i form af indsigelse eller ved et modkrav med påstand om erklæring af ugyldighed.

Artikel 125

Retsafgørelser om ugyldighed

1. Er et EU-design i en sag, der er anlagt ved en EU-designdomstol, blevet anfægtet ved et modkrav om en erklæring af ugyldighed, forholdes der som følger:

a) hvis en af de i artikel 27 omhandlede grunde anses for at være til hinder for opretholdelsen af EU-designet, erklærer domstolen EU-designet for ugyldigt

b) hvis ingen af de i artikel 27 omhandlede grunde anses for at være til hinder for opretholdelsen af EU-designet, afviser domstolen modkravet.

2. En EU-designdomstol afviser et modkrav, om at et registreret EU-design erklæres ugyldigt, såfremt Kontoret allerede har truffet endelig afgørelse i en sag vedrørende samme spørgsmål mellem de samme parter.

3. Har en EU-designdomstol afsagt en endelig retsafgørelse om et modkrav om, at et registreret EU-design erklæres ugyldigt, fremsendes der enten af domstolen eller en af parterne i den nationale sag straks en kopi af retsafgørelsen til Kontoret. Kontoret eller enhver anden interesseret part kan anmode om oplysninger om en sådan retsafgørelse. Kontoret registrerer retsafgørelsen i registret i overensstemmelse med artikel 104, stk. 3, litra r).

Artikel 126

Retsvirkningerne af en retsafgørelse om et designs gyldighed

Når en af en EU-designdomstol afsagt retsafgørelse, der erklærer et EU-design ugyldigt, er blevet endelig, får afgørelsen i samtlige medlemsstater de i artikel 28 angivne retsvirkninger.

Artikel 127

Lovvalg

1. EU-designdomstolene anvender bestemmelserne i denne forordning.

2. En EU-designdomstol skal i alle designspørgsmål, der ikke er omfattet af denne forordning, anvende den gældende nationale ret.

3. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvender en EU-designdomstol de retsplejeregler, der gælder for sager af samme art vedrørende en national designrettighed i den medlemsstat, hvor den er beliggende.

Artikel 128

Sanktioner for designkrænkelse

1. Finder en EU-designdomstol, at sagsøgte har krænket eller truet med at krænke et EU-design, udsteder den et forbud mod, at sagsøgte fortsat udfører de handlinger, der krænker eller truer med at krænke EU-designet, medmindre der er særlige grunde til at undlade dette. Den træffer ligeledes i henhold til den nationale ret foranstaltninger, som tager sigte på at sikre overholdelsen af dette forbud.

2. EU-designdomstolen kan endvidere anvende foranstaltninger eller afgørelser til rådighed i henhold til den gældende ret, som den anser for passende under de foreliggende omstændigheder.

Artikel 129

Foreløbige, herunder sikrende, retsmidler

1. For så vidt angår EU-design, kan der ved domstolene, herunder EU-designdomstolene, i en medlemsstat fremsættes anmodning om iværksættelse af sådanne foreløbige, herunder sikrende, retsmidler, som i henhold til den pågældende stats ret kan bringes i anvendelse over for nationale design, uanset om en EU-designdomstol i en anden medlemsstat i henhold til denne forordning har kompetence med hensyn til realitetsspørgsmålet.

2. I sager vedrørende foreløbige, herunder sikrende, retsmidler skal en indsigelse, der fremsættes af sagsøgte på anden måde end ved modkrav om et EU-designs ugyldighed, tages til påkendelse. Artikel 124, stk. 2, finder dog tilsvarende anvendelse.

3. En EU-designdomstol, der er kompetent i medfør af denne forordnings artikel 121, stk. 1, 2, 3 eller 4, er kompetent til at træffe afgørelse om iværksættelse af foreløbige, herunder sikrende, retsmidler, der, efter en eventuelt nødvendig procedure for anerkendelse og fuldbyrdelse i henhold til kapitel III i forordning (EU) nr. 1215/2012, har virkning på enhver medlemsstats område. Ingen anden domstol har denne kompetence.

Artikel 130

Særlige regler om indbyrdes sammenhængende sager

1. En EU-designdomstol, der behandler et søgsmål af den i artikel 120 omhandlede art, bortset fra søgsmål til fastslåelse af, at der ikke foreligger krænkelse, udsætter sagen, medmindre der er særlige årsager til at fortsætte sagens behandling, enten af egen drift efter at have hørt parterne eller på anmodning af en af parterne og efter at have hørt de øvrige parter, såfremt der for en anden EU-designdomstol allerede behandles et modkrav om EU-designets gyldighed, eller, for så vidt angår et registreret EU-design, såfremt der til Kontoret allerede er indgivet en begæring om en erklæring af ugyldighed.

2. Kontoret udsætter sin behandling af en begæring om, at et registreret EU-design erklæres ugyldigt, medmindre der er særlige årsager til at fortsætte sagens behandling, enten af egen drift efter at have hørt parterne eller på anmodning af en af parterne og efter at have hørt de øvrige parter, såfremt der for en EU-designdomstol allerede behandles et modkrav om det registrerede EU-designs gyldighed. Hvis en af parterne i sagen for EU-designdomstolen anmoder herom, kan domstolen dog efter at have hørt de øvrige parter i sagen udsætte denne. Kontoret fortsætter i så fald behandlingen af begæringen.

3. Udsætter EU-designdomstolen sagens behandling, kan den anordne anvendelse af foreløbige, herunder sikrende, retsmidler for det tidsrum, udsættelsen varer.

Artikel 131

Kompetence for EU-designdomstole i anden instans — yderligere appel

1. Retsafgørelser truffet af en EU-designdomstol i første instans i en sag vedrørende de i artikel 120 omhandlede søgsmål og krav kan indbringes for en EU-designdomstol i anden instans.

2. Betingelserne for appel til en EU-designdomstol i anden instans følger den nationale ret i den medlemsstat, hvor domstolen er beliggende.

3. For så vidt angår retsafgørelser, der er truffet af en EU-designdomstol i anden instans, gælder de nationale regler om yderligere appel.

Afdeling 3

Andre tvister vedrørende EU-design

Artikel 132

Supplerende bestemmelser om kompetence, der tillægges andre nationale domstole end EU-designdomstole

1. Inden for den medlemsstat, hvis domstole har kompetence i henhold til artikel 118, stk. 1, har de domstole, der ville have stedlig og saglig kompetence i sager vedrørende en national designrettighed i den pågældende medlemsstat, kompetence til at træffe afgørelse i andre søgsmål vedrørende EU-design end de i artikel 120 omhandlede.

2. Har ingen domstol i henhold til artikel 118, stk. 1, og nærværende artikels stk. 1 kompetence til at behandle et søgsmål vedrørende et EU-design, der falder uden for artikel 120, kan sagen indbringes for domstolene i den medlemsstat, hvor Kontoret har sit hjemsted.

Artikel 133

Forpligtelser for de nationale domstole

En national domstol, som behandler andre søgsmål vedrørende et EU-design end dem, der er omhandlet i artikel 120, skal anse designet for gyldigt. Artikel 124, stk. 2, og artikel 129, stk. 2, finder dog tilsvarende anvendelse.

AFSNIT X

INDVIRKNING PÅ MEDLEMSSTATERNES RETSREGLER

Artikel 134

Litispendens i søgsmål på grundlag af EU-design og nationale design

1. Såfremt der vedrørende samme spørgsmål mellem de samme parter anlægges søgsmål ved domstole i forskellige medlemsstater, og det ene søgsmål vedrører krænkelse eller risiko for krænkelse af et EU-design, og det andet krænkelse eller risiko for krænkelse af et nationalt design, der nyder samtidig beskyttelse, skal den domstol, ved hvilken søgsmålet er anlagt sidst, af egen drift erklære sig inkompetent til fordel for den domstol, ved hvilken søgsmålet er anlagt først. Den domstol, som således skal erklære sig inkompetent, kan udsætte afgørelsen herom, såfremt den anden domstols kompetence bestrides.

2. En EU-designdomstol, ved hvilken der anlægges søgsmål om krænkelse eller risiko for krænkelse af et EU-design, afviser sagen, hvis der er afsagt endelig retsafgørelse i en sag vedrørende samme spørgsmål mellem de samme parter om krænkelse af et design, der nyder samtidig beskyttelse.

3. Den domstol, ved hvilken der anlægges søgsmål om krænkelse eller risiko for krænkelse af et nationalt design, afviser sagen, hvis der er afsagt endelig retsafgørelse vedrørende samme spørgsmål mellem de samme parter i en sag om krænkelse af et EU-design, der nyder samtidig beskyttelse.

4. Stk. 1, 2 og 3 finder ikke anvendelse for så vidt angår foreløbige, herunder sikrende, retsmidler.

Artikel 135

Forholdet til andre former for beskyttelse i henhold til national ret

1. Bestemmelserne i denne forordning berører ikke Unionens eller den pågældende medlemsstats ret om ikke-registrerede design, varemærker eller andre kendetegn, patenter, brugsmodeller, typografiske skrifttyper, civilretligt ansvar og illoyal konkurrence.

2. Et design, der er beskyttet som et EU-design, er også berettiget til ophavsretlig beskyttelse fra den dato, hvor designet blev skabt eller fastlagt i en hvilken som helst form, forudsat at kravene i ophavsretten er opfyldt.

AFSNIT XI

SUPPLERENDE BESTEMMELSER VEDRØRENDE KONTORET

Afdeling 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 136

Anvendelse af forordning (EU) 2017/1001

Medmindre andet er fastsat i denne afdeling, finder artikel 142-146, 148-158, 162 og 165-177 i forordning (EU) 2017/1001 anvendelse på Kontoret for så vidt angår dets opgaver i henhold til nærværende forordning.

Artikel 137

Behandlingssprog

1. Ansøgningen om registrering af et EU-design indgives på et af Unionens officielle sprog.

2. Ansøgeren skal angive et andet af Kontorets sprog, som vedkommende indvilliger i anvendelsen af som eventuelt behandlingssprog ved Kontoret.

Er ansøgningen ikke indgivet på et af Kontorets sprog, skal Kontoret sørge for oversættelsen af ansøgningen til det af ansøgeren angivne sprog.

3. Angår Kontorets sagsbehandling kun ansøgeren om registrering af et EU-design, anvender Kontoret det sprog, på hvilket ansøgningen om registreringen er indgivet. Er ansøgningen ikke indgivet på et af Kontorets sprog, kan Kontoret sende skriftlige meddelelser til ansøgeren på det andet sprog, som denne har angivet i ansøgningen.

4. I tilfælde af ugyldighedssager er behandlingssproget det sprog, på hvilket ansøgningen om registrering af et EU-design er indgivet, hvis dette er et af Kontorets sprog. Er ansøgningen ikke indgivet på et af Kontorets sprog, er behandlingssproget det andet sprog, der er angivet i ansøgningen.

Ansøgningen om erklæring af ugyldighed indgives på behandlingssproget.

Er behandlingssproget ikke det sprog, som anvendes i ansøgningen om registrering af et EU-design, kan indehaveren af EU-designet fremsætte bemærkninger på det sprog, som ansøgningen er indgivet på. Kontoret sørger for oversættelsen af disse bemærkninger til behandlingssproget.

I gennemførelsesforskrifterne kan det fastsættes, at de udgifter til oversættelse, som pålægges Kontoret, ikke må overskride et beløb, der fastsættes for hver type sag alt efter det gennemsnitlige omfang af de skriftlige indlæg, som Kontoret modtager, medmindre Kontoret indrømmer en undtagelse, når det er berettiget på grund af sagens kompleksitet. Udgifter ud over dette beløb kan pålægges den tabende part i overensstemmelse med artikel 101.

5. Uden at det berører stk. 4:

a) kan enhver begæring eller erklæring vedrørende en ansøgning om registrering af et EU-design indgives på det sprog, der er benyttet i ansøgningen om registrering af et EU-design eller på det andet sprog, som ansøgeren har angivet i sin ansøgning

b) kan enhver begæring eller erklæring vedrørende en ansøgning om registrering af et EU-design, bortset fra en begæring om en erklæring af ugyldighed i henhold til artikel 73 eller en erklæring om afkald i henhold til artikel 71, indgives på et af Kontorets sprog.

Anvendes en hvilken som helst af Kontorets formularer som omhandlet i artikel 89, kan sådanne formularer imidlertid anvendes på et hvilket som helst af Unionens officielle sprog, forudsat at tekstafsnittene i formularen udfyldes på et af Kontorets sprog.

6. Parterne i en ugyldighedssag kan aftale, at et andet af Unionens officielle sprog skal være behandlingssprog.

7. Uden at det berører stk. 3 og 6, og medmindre andet er fastsat, kan enhver part i forbindelse med den skriftlige behandling benytte et hvilket som helst af Kontorets sprog. Er det valgte sprog ikke behandlingssproget, skal parterne tilvejebringe en oversættelse til behandlingssproget inden én måned fra den dato, hvor originaldokumentet blev indgivet. Er ansøgeren om registrering af et EU-design den eneste part i proceduren ved Kontoret, og er det i ansøgningen om registrering af EU-designet benyttede sprog ikke et af Kontorets sprog, kan oversættelsen også indgives på det andet sprog, som ansøgeren har angivet i sin ansøgning.

8. Den administrerende direktør fastsætter reglerne for bekræftelse af oversættelser.

Artikel 138

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser vedrørende oversættelsesbehov og -standarder

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer:

a) i hvilket omfang dokumentation, der skal anvendes i skriftlige sager ved Kontoret, kan indgives på et hvilket som helst af Unionens officielle sprog, og behovet for at tilvejebringe en oversættelse

b) de nødvendige standarder for oversættelser, der skal indgives til Kontoret.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 159, stk. 2.

Artikel 139

Bekendtgørelse og indførelser i registret

1. Alle oplysninger, som skal bekendtgøres i henhold til denne forordning eller en retsakt vedtaget i henhold hertil, bekendtgøres på alle Unionens officielle sprog.

2. Alle indførelser i registret udfærdiges på alle Unionens officielle sprog.

3. I tvivlstilfælde lægges det af Kontorets sprog til grund, som ansøgningen om registrering af et EU-design er indgivet på. Er ansøgningen indgivet på et af Unionens officielle sprog, som ikke er Kontorets sprog, lægges den tekst, der er affattet på det andet sprog, som ansøgeren har angivet, til grund.

Artikel 140

Den administrerende direktørs supplerende beføjelser

Ud over de beføjelser, som den administrerende direktør tillægges i henhold til artikel 157, stk. 4, litra o), i forordning (EU) 2017/1001, udøver den administrerende direktør de beføjelser, der tillægges i henhold til nærværende forordnings artikel 42, stk. 5, artikel 44, stk. 1, artikel 49, stk. 5, artikel 50, stk. 2, artikel 79, stk. 2, artikel 83, stk. 5, artikel 85, 88 og 90, artikel 104, stk. 4, artikel 105, stk. 3, artikel 107, artikel 110, stk. 1, artikel 112 og 116, artikel 137, stk. 8, artikel 148, artikel 149, stk. 1, og artikel 150 og 151 i overensstemmelse med kriterierne fastsat i nærværende forordning og i retsakterne vedtaget i henhold hertil.

Afdeling 2

Sagsbehandling

Artikel 141

Beføjelser

Følgende har beføjelse til at træffe afgørelser i forbindelse med den i denne forordning foreskrevne sagsbehandling:

a) undersøgerne

b) afdelingen med ansvar for registret

c) ugyldighedsafdelingerne

d) appelkamrene.

Artikel 142

Undersøgerne

Undersøgerne er ansvarlige for på Kontorets vegne at træffe afgørelser om ansøgninger om registrering af et EU-design.

Artikel 143

Afdelingen med ansvar for registret

1. Ud over de beføjelser, der er tillagt den ved forordning (EU) 2017/1001, er den afdeling, der er ansvarlig for registret, ansvarlig for at træffe afgørelser om indførelse i registret i henhold til nærværende forordning og andre afgørelser, der kræves i henhold til nærværende forordning, og som ikke henhører under undersøgernes eller ugyldighedsafdelingens kompetence.

2. Den afdeling, der er ansvarlig for registret, er også ansvarlig for at føre listen over godkendte befuldmægtigede i designspørgsmål.

Artikel 144

Ugyldighedsafdelinger

1. En ugyldighedsafdeling træffer afgørelser vedrørende begæringer om, at registrerede EU-designs erklæres ugyldige.

2. En ugyldighedsafdeling består af tre medlemmer. Mindst ét af medlemmerne skal være retskyndig.

3. Afgørelser vedrørende omkostninger eller procedurer træffes af et enkelt medlem af ugyldighedsafdelingen.

Artikel 145

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser vedrørende afgørelser truffet af et enkelt medlem

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der angiver, hvilke nøjagtige typer afgørelser der skal træffes af et enkelt medlem som omhandlet i artikel 144, stk. 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 159, stk. 2.

Artikel 146

Appelkamre

Ud over de beføjelser, som appelkamrene er tillagt ved artikel 165 i forordning (EU) 2017/1001, er de ansvarlige for at træffe afgørelse om klager over afgørelser truffet af Kontorets instanser, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 141, litra a), b) og c), i forbindelse med de procedurer, der er fastsat i nærværende forordning.

Artikel -147

Delegation af beføjelser vedrørende appelkamrene

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med denne forordnings artikel 160 med henblik på at supplere den ved at præcisere de nærmere bestemmelser for organiseringen af appelkamrene i sager vedrørende design i henhold til denne forordning, hvis sådanne sager kræver en anden organisation af appelkamrene end den, der er fastsat i de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til artikel 168 i forordning (EU) 2017/1001.

Afdeling 3

Gebyrer og betaling af disse

Artikel 148

Gebyrer, afgifter og forfaldsdato

1. Den administrerende direktør fastsætter de beløb, der skal opkræves for de tjenester, som Kontoret yder, bortset fra dem, der er fastsat i bilag I, og de beløb, der skal opkræves for publikationer, som Kontoret udgiver. Afgifternes størrelse fastsættes i euro og bekendtgøres i Kontorets Meddelelsesblad. Størrelsen af hver afgift må ikke overstige, hvad der er nødvendigt til at dække omkostningerne ved den specifikke tjeneste, som Kontoret yder.

2. Gebyrer og afgifter, hvis forfaldsdag ikke er angivet i denne forordning, forfalder på datoen for modtagelsen af anmodningen om den tjeneste, som gebyret eller afgiften er pålagt.

Den administrerende direktør kan med budgetudvalgets samtykke afgøre, hvilke af de i første afsnit omhandlede tjenester der ikke skal være betinget af forudbetaling af de tilhørende gebyrer eller afgifter.

Artikel 149

Betaling af gebyrer og afgifter

1. Gebyrer og afgifter til Kontoret betales efter de betalingsmetoder, der fastsættes af den administrerende direktør med budgetudvalgets samtykke.

De betalingsmetoder, der fastsættes i henhold til første afsnit, bekendtgøres i Kontorets Meddelelsesblad. Alle betalinger sker i euro.

2. Betalinger ved hjælp af andre betalingsmetoder end dem, der er omhandlet i stk. 1, anses for ikke at være foretaget, og det beløb, der er betalt, tilbagebetales.

3. Betalingerne skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige for, at Kontoret omgående kan fastslå formålet med betalingen.

4. Hvis formålet med den i stk. 2 omhandlede betaling ikke umiddelbart kan fastlægges, anmoder Kontoret den person, som har foretaget betalingen, om skriftligt at give meddelelse om dette formål inden for en fastsat frist. Efterkommer den pågældende person ikke denne anmodning inden for den fastsatte frist, anses betalingen for ikke at være foretaget, og det beløb, der er betalt, tilbagebetales.

Artikel 150

Betalingsdato

Den administrerende direktør fastsætter den dato, hvor betalinger skal anses for at være foretaget.

Artikel 151

Utilstrækkelige betalinger og tilbagebetaling af overskydende betalinger

1. En betalingsfrist anses kun for at være blevet overholdt, hvis det fulde gebyr- eller afgiftsbeløb er blevet betalt rettidigt. Er gebyret eller afgiften ikke blevet betalt fuldt ud, tilbagebetales det allerede indbetalte beløb efter betalingsfristens udløb.

2. Kontoret giver dog den person, som har foretaget betalingen, mulighed for at betale det udestående beløb, for så vidt det er muligt inden betalingsfristens udløb.

3. Den administrerende direktør kan med budgetudvalgets samtykke afstå fra at inddrive et skyldigt beløb, hvis det beløb, der skal inddrives, er af ringe størrelse, eller hvis en sådan inddrivelse anses for formålsløs.

4. Er der blevet indbetalt for stort et beløb til dækning af et gebyr eller en afgift, tilbagebetales det overskydende beløb.

AFSNIT XII

INTERNATIONAL REGISTRERING AF DESIGN

Afdeling 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 152

Gældende bestemmelser

1. Medmindre andet er fastsat i dette afsnit, finder denne forordning med tilhørende gennemførelsesforordninger, der er vedtaget i henhold til artikel 159, tilsvarende anvendelse på registreringer af industrielle design efter Genève-aftalen, hvori Unionen er designeret, i det internationale register, der føres af Det Internationale Bureau under Verdensorganisationen for Intellektuel Ejendomsret (i det følgende benævnt henholdsvis »international registrering« og »Det Internationale Bureau«).

2. Enhver indførelse i det internationale register af en international registrering, hvori Unionen er designeret, har samme virkning, som hvis der var tale om en indførelse i Registret, og enhver offentliggørelse af en international registrering, hvori Unionen er designeret, i Det Internationale Bureaus Bulletin har samme virkning, som hvis den var offentliggjort i Registreringstidende for EU-design.

Afdeling 2

Internationale registreringer, hvori Fællesskabet er designeret

Artikel 153

Procedure for indgivelse af den internationale ansøgning

Internationale ansøgninger i medfør af Genève-aftalens artikel 4, stk. 1, indgives direkte til Det Internationale Bureau.

Artikel 154

Designeringsgebyrer

Det i Genève-aftalens artikel 7, stk. 1, omhandlede foreskrevne designeringsgebyr skal erstattes af et individuelt designeringsgebyr.

Artikel 155

Virkninger af internationale registreringer, hvori Unionen er designeret

1. En international registrering, hvori Unionen er designeret, har fra registreringsdatoen i Genève-aftalens artikel 10, stk. 2, samme virkning som en ansøgning om registrering af et EU-design.

2. Hvis der ikke er meddelt afslag, eller hvis et sådant afslag er trukket tilbage, har den internationale registrering af et design, hvori Unionen er designeret, fra den i stk. 1 omhandlede dato samme virkning som registreringen af et design som et registreret EU-design.

3. Kontoret giver oplysninger om internationale registreringer som omhandlet i stk. 2 i form af et elektronisk link til den søgbare database over internationale designregistreringer, der føres af Det Internationale Bureau.

Artikel 156

Undersøgelse af grunde til afslag

1. Finder Kontoret i forbindelse med en undersøgelse af en international registrering, at det design, for hvilket der ansøges om beskyttelse, ikke svarer til definitionen fastsat i denne forordnings artikel 4, nr. 1), at designet strider mod den offentlige orden eller sædelighed, eller at designet udgør en uretmæssig brug af et af de elementer, der er anført i Pariserkonventionens artikel 6c, eller af andre tegn, emblemer og våbenskjold end dem, der er omfattet af nævnte konventions artikel 6c, såfremt disse er af særlig offentlig interesse i en medlemsstat, sender det Det Internationale Bureau en meddelelse om afslag senest seks måneder efter bekendtgørelsen af den internationale registrering med angivelse af grundene til afslag i henhold til Genèveaftalens artikel 12, stk. 2.

2. Er indehaveren af den internationale registrering i henhold til artikel 115, stk. 2, forpligtet til at være repræsenteret ved Kontoret, skal meddelelsen omhandlet i nærværende artikels stk. 1 indeholde en henvisning til indehaverens forpligtelse til at udpege en befuldmægtiget som omhandlet i artikel 116, stk. 1.

3. Kontoret fastsætter en frist, inden for hvilken indehaveren af den internationale registrering kan give afkald på den internationale registrering for så vidt angår Unionen, begrænse den internationale registrering for så vidt angår Unionen til et eller nogle af de industrielle design eller fremsætte bemærkninger og, såfremt det er relevant, skal udpege en befuldmægtiget. Perioden begynder at løbe fra den dato, hvor Kontoret udsteder meddelelsen om afslag.

4. Undlader indehaveren at udpege en befuldmægtiget inden for den i stk. 3 omhandlede periode, afslår Kontoret retsvirkningerne af den internationale registrering.

5. Fremsætter indehaveren bemærkninger, der opfylder Kontorets krav, inden for den anførte periode, trækker Kontoret afslaget tilbage og underretter Det Internationale Bureau i overensstemmelse med Genèveaftalens artikel 12, stk. 4. Fremsætter indehaveren i henhold til Genèveaftalens artikel 12, stk. 2, ikke bemærkninger, der opfylder Kontorets krav inden for den anførte periode, bekræfter Kontoret afgørelsen om at afslå beskyttelsen af den internationale registrering. Denne afgørelse kan påklages i overensstemmelse med artikel 66-72 i forordning (EU) 2017/1001 sammenholdt med nærværende forordnings artikel 77, stk. 2.

6. Giver indehaveren afkald på den internationale registrering eller begrænser den internationale registrering til et eller nogle af de industrielle design for så vidt angår Unionen, skal vedkommende underrette Det Internationale Bureau ved hjælp af en registreringsprocedure i overensstemmelse med Genèveaftalens artikel 16, stk. 1, nr. iv) og v).

Artikel 157

Ugyldiggørelse af virkningerne af en international registrering

1. Virkningerne af en international registrering i Unionen kan erklæres helt eller delvist ugyldige efter proceduren fastsat i afsnit VI og VII eller af en EU-designdomstol på grundlag af modkrav under en sag om krænkelse.

2. Hvis Kontoret har kendskab til ugyldiggørelsen, underretter det Det Internationale Bureau herom.

Artikel 158

Fornyelse

Den internationale registrering fornyes direkte hos Det Internationale Bureau i overensstemmelse med Genèveaftalens artikel 17.

AFSNIT XIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 159

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget vedrørende Gennemførelsesbestemmelser nedsat ved forordning (EU) 2017/1001. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 160

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 58, 75, 78, 82, 84, 86, 89, 91, 94, 98, 117 og 147, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 8. december 2024.

3. Den i artikel 58, 75, 78, 82, 84, 86, 89, 91, 94, 98, 117 og 147 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, herunder eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 58, 75, 78, 82, 84, 86, 89, 91, 94, 98, 117 eller 147 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 161

Bestemmelser vedrørende udvidelsen af Unionen

1. Fra tiltrædelsesdatoen for Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Estland, Kroatien, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Rumænien, Slovenien og Slovakiet (»ny(e) medlemsstat(er)«) udvides et EU-design, der er beskyttet eller som der er ansøgt om i medfør af denne forordning inden de respektive tiltrædelsesdatoer, til at gælde for disse medlemsstaters områder, så det har samme retsvirkning i hele Unionen.

2. Ansøgningen om registrering af et EU-design kan ikke afslås på grundlag af nogen af de registreringshindringer, der er anført i artikel 56, stk. 1, hvis disse hindringer finder anvendelse alene på grund af en ny medlemsstats tiltrædelse.

3. Et EU-design som omhandlet i denne artikels stk. 1 kan ikke blive erklæret ugyldigt i henhold til artikel 27, stk. 1, hvis ugyldighedsgrundene finder anvendelse alene på grund af en ny medlemsstats tiltrædelse.

4. Ansøgeren eller indehaveren af en tidligere rettighed i en ny medlemsstat kan modsætte sig brugen af et EU-design omfattet af artikel 27, stk. 1, litra d), e) eller f), inden for det område, hvor den tidligere rettighed nyder beskyttelse. Med henblik på denne bestemmelse betyder »tidligere rettighed« en rettighed, der er erhvervet eller ansøgt om i god tro inden tiltrædelsen.

5. Stk. 1, 3 og 4 gælder også for ikke-registrerede EU-design.

Artikel 162

Evaluering

1. Senest den 1. januar 2030 og derefter hvert femte år evaluerer Kommissionen gennemførelsen af denne forordning.

2. Kommissionen sender evalueringsrapporten og dens konklusioner på grundlag deraf til Europa-Parlamentet, Rådet og administrationsrådet. Resultaterne af evalueringen offentliggøres.

Artikel 163

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 6/2002 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i nærværende forordnings bilag III.

Artikel 164

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft 1. juli 2026.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. marts 2026.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
R. METSOLA	M. RAOUNA
Formand	*Formand*

BILAG I

Gebyrbeløb som omhandlet i artikel 148, stk. 1

De gebyrer, der skal betales til Kontoret i henhold til denne forordning, er som følger (i euro):

1. Ansøgningsgebyr, jf. artikel 42, stk. 4:

   350 EUR.

2. Individuelt designeringsgebyr for en international registrering, jf. artikel 154:

   62 EUR pr. design.

3. Gebyr for udsættelse af bekendtgørelsen, jf. artikel 42, stk. 4:

   40 EUR.

4. Supplerende ansøgningsgebyr for hvert yderligere design, der indgår i en samlet ansøgning, jf. artikel 44, stk. 2:

   125 EUR.

5. Tillægsgebyr for udsættelse af bekendtgørelsen for hvert yderligere design, der indgår i en samlet ansøgning, som er omfattet af en udsættelse af bekendtgørelsen, jf. artikel 44, stk. 2:

   20 EUR.

6. Fornyelsesgebyr, jf. artikel 66, stk. 1, 3 og 9:

   a) for første fornyelsesperiode: 150 EUR pr. design

   b) for anden fornyelsesperiode: 250 EUR pr. design

   c) for tredje fornyelsesperiode: 400 EUR pr. design

   d) for fjerde fornyelsesperiode: 700 EUR pr. design.

7. Individuelt fornyelsesgebyr for en international registrering, jf. artikel 154:

   a) for første fornyelsesperiode: 62 EUR pr. design

   b) for anden fornyelsesperiode: 62 EUR pr. design

   c) for tredje fornyelsesperiode: 62 EUR pr. design

   d) for fjerde fornyelsesperiode: 62 EUR pr. design.

8. Gebyr for for sen betaling af fornyelsesgebyret, jf. artikel 66, stk. 3:

   25 % af fornyelsesgebyret.

9. Gebyr for en begæring om en erklæring af ugyldighed, jf. artikel 73, stk. 2:

   320 EUR.

10. Gebyr for viderebehandling, jf. artikel 96, stk. 1:

    400 EUR.

11. Gebyr for restitutio in integrum, jf. artikel 95, stk. 3:

    200 EUR.

12. Gebyr for registrering af en licens eller anden rettighed i forhold til et registreret EU-design, jf. artikel 37, stk. 1 og 2, eller for registrering af en licens eller anden rettighed i forhold til en ansøgning om et EU-design, jf. artikel 37, stk. 1 og 2, og artikel 40:

    a) for meddelelse af en licens: 200 EUR pr. design

    b) for overdragelse af en licens: 200 EUR pr. design

    c) for stiftelse af en tingslig rettighed: 200 EUR pr. design

    d) for overdragelse af en tingslig rettighed: 200 EUR pr. design

    e) for tvangsfuldbyrdelse: 200 EUR pr. design.

    Gebyret er dog højst 1 000 EUR ved indgivelse af flere begæringer i samme ansøgning om registrering af en licens eller en anden rettighed eller samtidigt.

13. Gebyr for ændring af et registreret EU-design, jf. artikel 67, stk. 3:

    200 EUR.

14. Gebyr prøvelse af fastsættelsen af sagsomkostninger, der skal tilbagebetales, jf. artikel 101, stk. 7:

    100 EUR.

15. Klagegebyr som omhandlet i artikel 68, stk. 1, i forordning (EU) 2017/1001, som også skal anvendes på klager i medfør af nærværende forordning, jf. artikel 77, stk. 2:

    720 EUR.

BILAG II

Ophævet forordning med oversigt over ændringer

Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 (EFT L 3 af 5.1.2002, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2002/6/oj)	
Tiltrædelsesakten af 2003, bilag II, punkt 4(C)(III)	
Tiltrædelsesakten af 2005, bilag III, punkt 1(III)	
Rådets forordning (EF) nr. 1891/2006 (EFT L 386 af 29.12.2006, s. 14, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1891/oj)	Kun artikel 2
Tiltrædelsesakten af 2012, bilag III, punkt 2(III)	
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2822 (EFT L, 2024/2822, 18.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2822/oj)	

BILAG III

Sammenligningstabel

Forordning (EF) nr. 6/2002	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 2a	Artikel 3
Artikel 3	Artikel 4
Artikel 4	Artikel 5
Artikel 5	Artikel 6
Artikel 6	Artikel 7
Artikel 7	Artikel 8
Artikel 8	Artikel 9
Artikel 9	Artikel 10
Artikel 10	Artikel 11
Artikel 11	Artikel 12
Artikel 12	Artikel 13
Artikel 14-18	Artikel 14-18
Artikel 18a	Artikel 19
Artikel 19	Artikel 20
Artikel 20	Artikel 21
Artikel 20a	Artikel 22
Artikel 21	Artikel 23
Artikel 22	Artikel 24
Artikel 23	Artikel 25
Artikel 24	Artikel 26
Artikel 25	Artikel 27

Forordning (EF) nr. 6/2002	Nærværende forordning
Artikel 26	Artikel 28
Artikel 26a	Artikel 29
Artikel 27	Artikel 30
Artikel 28	Artikel 31
Artikel 28a	Artikel 32
Artikel 29	Artikel 33
Artikel 30	Artikel 34
Artikel 31	Artikel 35
Artikel 32	Artikel 36
Artikel 32a	Artikel 37
Artikel 33	Artikel 38
Artikel 33a	Artikel 39
Artikel 34	Artikel 40
Artikel 35	Artikel 41
Artikel 36	Artikel 42
Artikel 36a	Artikel 43
Artikel 37	Artikel 44
Artikel 37a	Artikel 45
Artikel 38	Artikel 46
Artikel 39	Artikel 47
Artikel 40	Artikel 48
Artikel 41	Artikel 49
Artikel 42	Artikel 50
Artikel 42a	Artikel 51
Artikel 43	Artikel 52
Artikel 44	Artikel 53
Artikel 44a	Artikel 54

Forordning (EF) nr. 6/2002	Nærværende forordning
Artikel 45	Artikel 55
Artikel 47	Artikel 56
Artikel 47a	Artikel 57
Artikel 47b	Artikel 58
Artikel 48	Artikel 59
Artikel 49	Artikel 60
Artikel 49a	Artikel 61
Artikel 50	Artikel 62
Artikel 50a	Artikel 63
Artikel 50b	Artikel 64
Artikel 50c	Artikel 65
Artikel 50d	Artikel 66
Artikel 50e	Artikel 67
Artikel 50f	Artikel 68
Artikel 50g	Artikel 69
Artikel 50h	Artikel 70
Artikel 51	Artikel 71
Artikel 51a	Artikel 72
Artikel 52	Artikel 73
Artikel 53	Artikel 74
Artikel 53a	Artikel 75
Artikel 54	Artikel 76
Artikel 55	Artikel 77
Artikel 55a	Artikel 78
Artikel 62	Artikel 79
Artikel 63	Artikel 80
Artikel 64	Artikel 81

Forordning (EF) nr. 6/2002	Nærværende forordning
Artikel 64a	Artikel 82
Artikel 65	Artikel 83
Artikel 65a	Artikel 84
Artikel 66	Artikel 85
Artikel 66a	Artikel 86
Artikel 66b	Artikel 87
Artikel 66c	Artikel 88
Artikel 66d	Artikel 89
Artikel 66e	Artikel 90
Artikel 66f	Artikel 91
Artikel 66g	Artikel 92
Artikel 66h	Artikel 93
Artikel 66i	Artikel 94
Artikel 67	Artikel 95
Artikel 67a	Artikel 96
Artikel 67b	Artikel 97
Artikel 67c	Artikel 98
Artikel 68	Artikel 99
Artikel 69	Artikel 100
Artikel 70	Artikel 101
Artikel 70a	Artikel 102
Artikel 71	Artikel 103
Artikel 72	Artikel 104
Artikel 72a	Artikel 105
Artikel 72b	Artikel 106
Artikel 73	Artikel 107
Artikel 73a	Artikel 108

Forordning (EF) nr. 6/2002	Nærværende forordning
Artikel 74	Artikel 109
Artikel 74a	Artikel 110
Artikel 74b	Artikel 111
Artikel 74c	Artikel 112
Artikel 75	Artikel 113
Artikel 75a	Artikel 114
Artikel 77	Artikel 115
Artikel 78	Artikel 116
Artikel 78a	Artikel 117
Artikel 79	Artikel 118
Artikel 80, stk. 1	Artikel 119, stk. 1
Artikel 80, stk. 2	—
Artikel 80, stk. 3	Artikel 119, stk. 2
Artikel 80, stk. 4	Artikel 119, stk. 3
Artikel 81	Artikel 120
Artikel 82	Artikel 121
Artikel 83	Artikel 122
Artikel 84	Artikel 123
Artikel 85	Artikel 124
Artikel 86	Artikel 125
Artikel 87	Artikel 126
Artikel 88	Artikel 127
Artikel 89	Artikel 128
Artikel 90	Artikel 129
Artikel 91	Artikel 130
Artikel 92	Artikel 131
Artikel 93	Artikel 132

Forordning (EF) nr. 6/2002	Nærværende forordning
Artikel 94	Artikel 133
Artikel 95	Artikel 134
Artikel 96	Artikel 135
Artikel 97	Artikel 136
Artikel 98, stk. 1-4	Artikel 137, stk. 1-4
Artikel 98, stk. 4a	Artikel 137, stk. 5
Artikel 98, stk. 5	Artikel 137, stk. 6
Artikel 98, stk. 6	Artikel 137, stk. 7
Artikel 98, stk. 7	Artikel 137, stk. 8
Artikel 98a	Artikel 138
Artikel 99	Artikel 139
Artikel 100	Artikel 140
Artikel 102	Artikel 141
Artikel 103	Artikel 142
Artikel 104	Artikel 143
Artikel 105	Artikel 144
Artikel 105a	Artikel 145
Artikel 106	Artikel 146
Artikel -106a	Artikel 147
Artikel -106aa	Artikel 148
Artikel -106ab	Artikel 149
Artikel -106ac	Artikel 150
Artikel -106ad	Artikel 151
Artikel 106a	Artikel 152
Artikel 106b	Artikel 153
Artikel 106c	Artikel 154
Artikel 106d	Artikel 155

Forordning (EF) nr. 6/2002	Nærværende forordning
Artikel 106e	Artikel 156
Artikel 106f	Artikel 157
Artikel 106g	Artikel 158
Artikel 109	Artikel 159
Artikel 109a	Artikel 160
Artikel 110a	Artikel 161
Artikel 110b	Artikel 162
—	Artikel 163
Artikel 111, stk. 1	Artikel 164
Artikel 111, stk. 2 og 3	—
Bilag	Bilag I
—	Bilag II
—	Bilag III